

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2/2003 af 19. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2248/2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien 26
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3/2003 af 19. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 153/2002 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2003 af 3. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 34
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 5/2003 af 27. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser for 2003 til toldkontingenterne for oksekødsprodukter med oprindelse i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Forbundsrepublikken Jugoslavien 36
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 6/2003 af 30. december 2002 om formidling af statistikker om vejgodstrafik ⁽¹⁾ 45
- Kommissionens forordning (EF) nr. 7/2003 af 3. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter 50
- Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2003 af 3. januar 2003 om ændring af importtold for korn 56
- Kommissionens forordning (EF) nr. 9/2003 af 3. januar 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 59

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 10/2003 af 3. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuiker i uforarbejdet stand	61
Kommissionens forordning (EF) nr. 11/2003 af 3. januar 2003 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1331/2002	63
Kommissionens forordning (EF) nr. 12/2003 af 3. januar 2003 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	64
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne	65

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/1/EF:

* Kommissionens beslutning af 18. december 2002 om de nationale bestemmelser til begrænsning af import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, som Den Franske Republik har meddelt i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5 ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 5113)	72
--	-----------

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1/2003
af 16. december 2002
om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82
(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 83,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at etablere en ordening, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes, skal traktatens artikel 81 og 82 anvendes effektivt og ensartet overalt i Fællesskabet. Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af traktatens artikel 81 og 82 ^(*) ⁽⁴⁾, har gjort det muligt at udvikle en fællesskabspolitik på konkurrenceområdet, der har bidraget til at udbrede en konkurrencekultur i Fællesskabet. På baggrund af de erfaringer, man har i dag, bør den nævnte forordning dog erstattes af lovgivning, som er indrettet på at imødekomme udfordringerne på et integreret marked og fra en fremtidig udvidelse af Fællesskabet.
- (2) Der er især behov for en revision af reglerne for anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, om fritagelse fra forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler. I denne forbindelse bør der som fastsat i traktatens artikel 83, stk. 2, litra b), tages hensyn til nødvendigheden af på den ene side at sikre et effektivt tilsyn og på den anden side at forenkle den administrative kontrol mest muligt.
- (3) Den centraliserede ordening, der blev indført ved forordning nr. 17, kan ikke længere sikre en ligevægt mellem disse to målsætninger. Den gør det vanskeligt for medlemsstaternes domstole og konkurrencemyndigheder at anvende Fællesskabets konkurrenceregler, og det anmeldelsessystem, den indebærer, forhindrer Kommissionen i at koncentrere sig om bekæmpelsen af de alvorligste overtrædelser. Den pålægger også virksomhederne betydelige omkostninger.
- (4) Den nuværende ordening bør derfor erstattes af en ordening med en direkte anvendelig undtagelse, hvor medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole har kompetence til at anvende ikke blot traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82, der i henhold til EF-Domstolens retspraksis er direkte anvendelige, men også traktatens artikel 81, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 284.

⁽²⁾ EFT C 72 E af 21.3.2002, s. 305.

⁽³⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 73.

^(*) Titlen på forordning nr. 17 er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85 og 86.

⁽⁴⁾ EFT 13 af 21.2.1962, s. 204/62. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 (EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5).

- (5) For at sikre, at Fællesskabets konkurrenceregler håndhæves effektivt, samtidig med at den grundlæggende ret til forsvar respekteres, bør der i denne forordning fastlægges bestemmelser om bevisbyrden for så vidt angår traktatens artikel 81 og 82. Det bør påhvile den part eller myndighed, der gør en overtrædelse gældende, at føre det krævede bevis for, at der foreligger en overtrædelse af traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82. Det bør påhvile den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der påberåber sig retten til at bestride, at der foreligger en overtrædelse, at føre det krævede bevis for, at betingelserne for at gøre en sådan indsigelse gældende er opfyldt. Denne forordning berører hverken de nationale regler om krav til bevisstyrken eller den forpligtelse, der måtte påhvile medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole til at bidrage til oplysningen af de relevante faktiske omstændigheder i en sag, forudsat at den pågældende lovgivning er forenelig med fællesskabsrettens almindelige principper.
- (6) For at sikre en effektiv anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler bør medlemsstaternes konkurrencemyndigheder i højere grad inddrages i anvendelsen heraf. De bør derfor beføjelse til at anvende fællesskabsretten.
- (7) De nationale domstole spiller en afgørende rolle ved anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceregler. De beskytter privatpersoners rettigheder efter fællesskabsretten, når de træffer afgørelse i sager mellem privatpersoner, f.eks. når de tilkender personer, der har lidt skade på grund af overtrædelserne, skadeserstatning. De nationale domstoles rolle supplerer i denne forbindelse de nationale konkurrencemyndigheders. De bør derfor gives beføjelse til at anvende traktatens artikel 81 og 82 fuldt ud.
- (8) For at sikre, at Fællesskabets konkurrenceregler håndhæves effektivt, og at denne forordnings samarbejds mekanismer fungerer tilfredsstillende, er det nødvendigt at pålægge medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole også at anvende traktatens artikel 81 og 82, når de anvender nationale konkurrenceregler på aftaler og praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater. For at skabe lige vilkår inden for det indre marked for aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis er det også nødvendigt på grundlag af traktatens artikel 83, stk. 2, litra e), at fastlægge forholdet mellem national ret og Fællesskabets konkurrenceret. Det er derfor nødvendigt at foreskrive, at anvendelsen af national konkurrenceret på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som omhandlet i traktatens artikel 81, ikke må føre til forbud mod sådanne aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, hvis de ikke også er forbudt i henhold til Fællesskabets konkurrenceret. Begreberne aftaler, vedtagelser og samordnet praksis er selvstændige begreber i Fællesskabets konkurrenceret, som omfatter koordinering af virksomheders adfærd på markedet, som fortolket af Fællesskabets domstole. Medlemsstaterne bør ikke efter denne forordning være afskåret fra at vedtage en mere restriktiv national konkurrencelovgivning, der forbyder eller pålægger sanktioner for ensidig adfærd fra virksomheders side, og at anvende denne på deres område. En sådan mere restriktiv lovgivning kan omfatte bestemmelser, der forbyder eller pålægger sanktioner for udøvelsen af misbrug over for økonomisk afhængige virksomheder. Denne forordning finder desuden ikke anvendelse på national lovgivning, der pålægger fysiske personer strafferetlige sanktioner, medmindre sådanne sanktioner er den måde hvorpå de konkurrenceregler, der finder anvendelse på virksomheder, håndhæves.
- (9) Traktatens artikel 81 og 82 har til formål at beskytte konkurrencen på markedet. Denne forordning, der er vedtaget med henblik på at gennemføre disse bestemmelser i traktaten, forhindrer ikke medlemsstaterne i på deres område at gennemføre national lovgivning, der beskytter andre legitime interesser, forudsat at den pågældende lovgivning er forenelig med de almindelige principper og andre bestemmelser i fællesskabsretten. I det omfang en sådan lovgivning i hovedsagen forfølger et andet mål end beskyttelsen af konkurrencen på markedet, kan medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole anvende sådan lovgivning på deres område. Medlemsstaterne kan som følge heraf på deres område i henhold til denne forordning gennemføre national lovgivning, der forhindrer eller pålægger sanktioner for adfærd, der strider mod god markedsføringsskik, hvad enten denne adfærd er kontraktbaseret eller ensidig. Sådant lovgivning forfølger et specifikt mål, der er uafhængig af de faktiske eller formodede konsekvenser af en sådan praksis på konkurrencen på markedet. Dette gælder navnlig lovgivning, der forbyder virksomheder at påtvinge, aftvinge eller søge at aftvinge deres handelspartnere vilkår, der er urimelige, uforholdsmæssige eller ydet uden vederlag.

- (10) Forordninger som f.eks. 19/65/EØF ⁽¹⁾, (EØF) nr. 2821/71 ⁽²⁾, (EØF) nr. 3976/87 ⁽³⁾, (EØF) nr. 1534/91 ⁽⁴⁾ og (EØF) nr. 479/92 ⁽⁵⁾ bemyndiger Kommissionen til ved forordning at anvende traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis. På områder, der er defineret af sådanne forordninger, har Kommissionen udstedt og kan fortsat udstede såkaldte gruppefritagelsesforordninger, hvorved den erklærer, at traktatens artikel 81, stk. 1, ikke finder anvendelse på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis. I tilfælde hvor aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som sådanne forordninger finder anvendelse på, alligevel har virkninger, der er uforenelige med traktatens artikel 81, stk. 3, bør Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder have beføjelse til i konkrete sager at inddrage gruppefritagelsen.
- (11) For at Kommissionen kan sikre anvendelsen af traktatens bestemmelser, bør den ved beslutninger rettet til virksomheder eller virksomhedssammenslutninger kunne pålægge dem at bringe deres overtrædelser af traktatens artikel 81 og 82 til ophør. Når der foreligger en berettiget interesse heri, bør Kommissionen også kunne vedtage beslutninger, der fastslår en overtrædelse, efter at denne er ophørt, selv om der ved beslutningen ikke pålægges bøder. Den beføjelse, som Domstolen har indrømmet Kommissionen til at vedtage beslutninger om foreløbige forholdsregler, bør desuden fastslås udtrykkeligt i forordningen.
- (12) Det bør udtrykkeligt fastslås i forordningen, at Kommissionen har beføjelse til under overholdelse af proportionalitetsprincippet at pålægge virksomhederne enhver forpligtelse af adfærdsregulerende eller strukturel karakter, som er nødvendig for effektivt at bringe en overtrædelse til ophør. Der bør kun pålægges strukturelle foranstaltninger, såfremt der ikke findes ligeså effektive adfærdsregulerende foranstaltninger, eller såfremt en ligeså effektiv adfærdsregulerende foranstaltning ville være mere byrdefuld for den pågældende virksomhed end en strukturel foranstaltning. Ændringer af en virksomheds struktur, således som den eksisterede, før overtrædelsen blev begået, vil kun stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, såfremt der er betydelig risiko for vedvarende eller gentagne overtrædelser, som hidrører fra selve virksomhedens struktur.
- (13) Når virksomheder som led i en procedure, der kunne føre til et forbud mod en aftale eller samordnet praksis, afgiver tilsagn, der imødekommer Kommissionens betænkeligheder, bør Kommissionen ved beslutning kunne gøre disse tilsagn bindende for de pågældende virksomheder. I beslutninger om tilsagn bør det fastslås, at der ikke længere er grund til, at Kommissionen griber ind, uden at det konkluderes, om der er sket en overtrædelse, eller der stadig finder en overtrædelse sted. Beslutninger om tilsagn anfægter ikke medlemsstaternes konkurrencemyndigheders og domstoles kompetence til at foretage en sådan konstatering og træffe afgørelse i sagen. Beslutninger om tilsagn er ikke på sin plads i tilfælde, hvor Kommissionen agter at pålægge en bøde.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 81, stk. 3 (Forordningens titler er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85, stk. 3), på kategorier af aftaler og samordnet praksis (EFT 36 af 6.3.1965, s. 533/65). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1215/1999 (EFT L 148 af 15.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2821/71 af 20. december 1971 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 81, stk. 3 (Forordningens titler er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85, stk. 3), på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis (EFT L 285 af 29.12.1971, s. 46). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3976/87 af 14. december 1987 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3 (Forordningens titler er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85, stk. 3), på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren (EFT L 374 af 31.12.1987, s. 9). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1534/91 af 31. maj 1991 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3 (Forordningens titler er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85, stk. 3), på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet (EFT L 143 af 7.6.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 af 25. februar 1992 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3 (Forordningens titler er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85, stk. 3), på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) (EFT L 55 af 29.2.1993, s. 3). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (14) For at klargøre retstilstanden og sikre, at retsreglerne anvendes på en ensartet måde i Fællesskabet, navnlig i forbindelse med nye typer aftaler eller praksis, som ikke er blevet afgjort i retspraksis og administrativ praksis, kan det desuden i særlige tilfælde, hvor almene fællesskabsinteresser kræver det, være hensigtsmæssigt for Kommissionen at vedtage en beslutning af deklaratisk karakter, hvorved det konstateres, at forbuddet i traktatens artikel 81 eller artikel 82 ikke finder anvendelse.
- (15) Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder bør sammen danne et netværk af offentlige myndigheder, der anvender Fællesskabets konkurrenceregler i nært samarbejde. Det er derfor nødvendigt at indføre informations- og konsultationsprocedurer. De nærmere retningslinjer for samarbejdet i netværket vil blive udarbejdet og revideret af Kommissionen i nært samarbejde med medlemsstaterne.
- (16) Uanset enhver modstridende nationale bestemmelse, bør netværkets medlemmer have adgang til at udveksle selv fortrolige oplysninger og anvende disse som bevismateriale. Disse oplysninger kan benyttes i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 og i forbindelse med en parallel anvendelse af national konkurrenceret forudsat at sidstnævnte anvendelse vedrører den samme sag og ikke fører til et andet resultat. Når de udvekslede oplysninger anvendes af den modtagende myndighed til at pålægge virksomheder sanktioner, bør der ikke være andre begrænsninger for anvendelsen af oplysningerne end en forpligtelse til at anvende dem til det formål, med hvilket de blev indsamlet, idet de sanktioner, der pålægges virksomheder, er af samme art i alle systemerne. Virksomhedernes ret til forsvar i de forskellige systemer kan anses for at være tilstrækkeligt ens. Fysiske personer kan imidlertid blive underlagt sanktioner af meget forskellig art i de forskellige systemer. I sådanne tilfælde bør det sikres, at oplysningerne kun kan anvendes, hvis de er indsamlet på en måde, der sikrer samme beskyttelsesniveau for så vidt angår fysiske personers ret til forsvar, som det, der er foreskrevet i den modtagende myndigheds nationale lovgivning.
- (17) For at sikre såvel en ensartet anvendelse af konkurrencereglerne som en optimal håndtering af netværket, er det nødvendigt at bibeholde bestemmelsen om, at medlemsstaternes konkurrencemyndigheder automatisk mister deres kompetence, når Kommissionen indleder en procedure. Hvis en medlemsstats konkurrencemyndighed allerede er ved at behandle en sag, og Kommissionen agter at indlede en procedure, bør den gøre det snarest muligt. Før Kommissionen indleder procedure, bør den rådføre sig med den pågældende nationale konkurrencemyndighed.
- (18) For at sikre den mest hensigtsmæssige sagsfordeling inden for netværket, bør der indføres en generel bestemmelse om, at en konkurrencemyndighed kan suspendere eller afslutte en sag med den begrundelse, at en anden myndighed behandler eller har behandlet den samme sag, eftersom målet er, at den enkelte sag kun behandles af én myndighed. Denne bestemmelse bør ikke forhindre Kommissionen i at afvise en klage, som følge af manglende fællesskabsinteresse, hvilket den har mulighed for efter Domstolens retspraksis, selv om ingen andre konkurrencemyndigheder har tilkendegivet, at de agter at behandle sagen.
- (19) Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, der er oprettet ved forordning nr. 17, har fungeret meget tilfredsstillende. Dette udvalg passer godt ind i den nye decentraliserede gennemførelsesordning. Det er derfor nødvendigt at tage udgangspunkt i de regler, der er fastlagt ved forordning nr. 17, og samtidig effektivisere arbejdsgangen. Udvalget bør således kunne afgive udtalelser ved skriftlig procedure. Det bør desuden kunne tjene som forum for drøftelse af sager, der behandles af medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, og dermed bidrage til en ensartet anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler.
- (20) Det rådgivende udvalg bør bestå af repræsentanter fra medlemsstaternes konkurrencemyndigheder. På møder, hvor generelle spørgsmål drøftes, bør medlemsstaterne have mulighed for at udpege yderligere en repræsentant. Dette berører dog ikke udvalgsmedlemmers mulighed for at lade sig bistå af andre eksperter fra medlemsstaterne.

- (21) Den ensartede anvendelse af konkurrencereglerne forudsætter også, at der etableres et samarbejde mellem medlemsstaternes domstole og Kommissionen. Dette er relevant for alle domstole i medlemsstaterne, som anvender traktatens artikel 81 og 82, hvadenten de anvender dem i søgsmål mellem private parter, eller fungerer som offentlige håndhævere eller appelretter. De nationale domstole bør især have mulighed for at henvende sig til Kommissionen for at indhente oplysninger eller udtalelser om anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceret. Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder bør have adgang til at afgive skriftlige eller mundtlige indlæg for domstolene i forbindelse med disses anvendelse af traktatens artikel 81 eller 82. Indlæggene bør fremsættes inden for rammerne af de nationale procedureregler og den nationale praksis, herunder regler der beskytter parternes rettigheder. Det bør derfor sikres, at Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder informeres tilstrækkeligt om de retssager, der verserer for de nationale domstole.
- (22) Af hensyn til retssikkerheden og den ensartede anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler under en ordning med parallel kompetence skal modstridende beslutninger undgås. Det bør derfor i overensstemmelse med Domstolens retspraksis præciseres, hvilke virkninger Kommissionens beslutninger og procedurer har for medlemsstaternes domstole og konkurrencemyndigheder. Kommissionens beslutninger om tilsagn berører ikke medlemsstaternes konkurrencemyndigheders og domstoles kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82.
- (23) Kommissionen bør have beføjelse til i hele Fællesskabet at kræve de oplysninger forelagt, der er nødvendige for at afsløre aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som er forbudt efter artikel 81, og misbrug af en dominerende stilling, som er forbudt efter traktatens artikel 82. Når virksomheder efterkommer en kommissionsbeslutning, kan de ikke pålægges at vedgå en overtrædelse, men de er under alle omstændigheder forpligtet til at besvare faktuelle spørgsmål og fremlægge dokumenter, selv om disse oplysninger kan blive brugt imod dem eller imod en anden virksomhed til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse.
- (24) Kommissionen bør også have beføjelse til at foretage de kontrolundersøgelser, der er nødvendige for at afsløre aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som er forbudt efter traktatens artikel 81, og misbrug af en dominerende stilling, som er forbudt efter traktatens artikel 82. Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder bør samarbejde aktivt med Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af disse beføjelser.
- (25) Da det bliver stadig vanskeligere at afsløre overtrædelser af konkurrencereglerne, er det nødvendigt at supplere Kommissionens undersøgelsesbeføjelser for at sikre en effektiv beskyttelse af konkurrencen. Kommissionen bør blandt andet beføjelse til at indhente udtalelse fra enhver person, der kan tænkes at være i besiddelse af nyttige oplysninger, og registrere den pågældende persons udtalelser. Desuden bør Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter under en kontrolundersøgelse have beføjelse til at forsegle lokaler eller dokumenter i det tidsrum, der er påkrævet af hensyn til kontrolundersøgelsen. Forseglingerne bør normalt ikke opretholdes i mere end 72 timer. Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter bør også have beføjelse til at kræve alle oplysninger, der er relevante for kontrolundersøgelsens genstand og formål.
- (26) Erfaringerne viser, at forretningspapirer i visse tilfælde opbevares i virksomhedsledernes og medarbejdernes private hjem. Af hensyn til kontrolundersøgelsernes effektivitet bør repræsentanter for og andre personer, der er bemyndiget af Kommissionen, derfor have adgang til alle de lokaler, hvor forretningspapirer kan tænkes at være opbevaret, herunder private hjem. Udøvelsen af denne beføjelse bør dog være betinget af en domstolstilladelse.
- (27) Med forbehold af Domstolens retspraksis er det hensigtsmæssigt at udstikke rækkevidden af den kontrol, den nationale domstol kan udøve, når den i henhold til national ret herunder som en forudgående sikkerhedsforanstaltning skal give tilladelse til, at politiet kan tilkaldes, med henblik på at overvinde en eventuel modstand fra virksomhedens side eller til gennemførelsen af en beslutning om at gennemføre en kontrolundersøgelse af andre lokaler end forretningslokaler. Det følger af Domstolens retspraksis, at den nationale domstol navnlig kan anmode Kommissionen om sådanne supplerende oplysninger, som den behøver for at kunne udøve sin kontrol, og uden hvilke den kunne afslå en anmodning om tilladelse. Endvidere har Domstolen ved sin retspraksis bekræftet de nationale domstoles kompetence til at føre kontrol med anvendelsen af nationale regler for gennemførelse af tvangsindgreb.

- (28) For at give medlemsstaternes konkurrencemyndigheder større muligheder for at anvende artikel 81 og 82 effektivt, bør de kunne bistå hinanden med kontrolundersøgelser og andre former for indsamling af oplysninger.
- (29) Det bør ved bøder og tvangsbøder kunne sikres, at traktatens artikel 81 og 82 samt de forpligtelser, der pålægges virksomheder og virksomhedssammenslutninger i henhold til nærværende forordning, overholdes. Der bør derfor også fastlægges passende bøder for overtrædelse af procedurereglerne.
- (30) For at sikre en effektiv inddrivelse af bøder, der er pålagt virksomhedssammenslutninger for de overtrædelser, de har begået, er det nødvendigt at fastsætte, på hvilke vilkår Kommissionen kan kræve, at medlemmerne af sammenslutningen betaler bøden, hvis sammenslutningen ikke er solvent. Kommissionen bør i den forbindelse tage hensyn til den relative størrelse af de virksomheder, der er medlemmer af sammenslutningen, og især til små og mellemstore virksomheders situation. Betaling af bøder foretaget af et eller flere medlemmer af en sammenslutning anfægter ikke nationale bestemmelser, hvorefter der kan gøres regres for det erlagte beløb i forhold til andre medlemmer af sammenslutningen.
- (31) Forældelsesreglerne for pålæggelse af bøder og tvangsbøder blev fastlagt ved forordning (EØF) nr. 2988/74 ⁽¹⁾, der også vedrører økonomiske sanktioner på transportområdet. Under en ordning med parallel kompetence bør handlinger, der kan afbryde forældelsesfristen, omfatte en national konkurrencemyndigheds selvstændige proceduremæssige skridt. Af hensyn til en afklaring af retsgrundlaget bør forordning (EØF) nr. 2988/74 derfor ændres for at udelukke dens anvendelse på det område, der er omfattet af nærværende forordning, og fastsætte forældelsesregler i sidstnævnte.
- (32) Det bør fastsættes, at de deltagende virksomheder har ret til at blive hørt af Kommissionen, at tredjemand, hvis interesser kan blive påvirket af en beslutning, bør have lejlighed til at fremsætte bemærkninger på forhånd, samt at de vedtagne beslutninger bør bekendtgøres i vidt omfang. Samtidig med at de deltagende virksomheders ret til forsvar, og især retten til aktindsigt sikres, er det nødvendigt at beskytte forretningshemmeligheder. Det bør desuden sikres, at oplysninger, der udveksles inden for netværket, behandles fortroligt.
- (33) Eftersom alle beslutninger, truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning, er undergivet Domstolens kontrol på de i traktaten fastsatte betingelser, bør Domstolen i henhold til artikel 229 gives fuld prøvelsesret vedrørende beslutninger, hvorved Kommissionen pålægger bøder eller tvangsbøder.
- (34) Principperne i traktatens artikel 81 og 82, som gennemført ved forordning nr. 17, har tildelt fællesskabsinstitutionerne en central rolle. Denne centrale rolle bør bevares, samtidig med at medlemsstaterne i højere grad inddrages i anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceregler. I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, som omhandlet i traktatens artikel 5, går nærværende forordning ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå dens mål, nemlig en effektiv anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler.
- (35) Med henblik på en korrekt håndhævelse af EF-konkurrenceretten bør medlemsstaterne udpege og bemyndige myndigheder til som offentlige håndhævere at anvende traktatens artikel 81 og 82. De bør kunne udpege såvel administrative som retlige myndigheder til at varetage de forskellige opgaver, som konkurrencemyndighederne er tillagt i denne forordning. I forordningen anerkendes de væsentlige forskelle, der findes mellem medlemsstaternes håndhævende myndigheder. Artikel 11, stk. 6, i denne forordning bør finde anvendelse på alle konkurrencemyndigheder. I tilfælde, hvor en retsforfølgende myndighed indleder en sag for en særskilt og adskilt retlig myndighed, bør

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2988/74 af 26. november 1974 om forældelse af adgangen til at pålægge økonomiske sanktioner inden for Det Europæiske Fællesskabs transport- og konkurrenceret og af adgangen til tvangsfuldbyrdelse af disse sanktioner (EFT L 319 af 29.11.1974, s. 1).

artikel 11, stk. 6, som en undtagelse til den nævnte almindelige regel og på de i artikel 35, stk. 4, fastsatte betingelser, kun finde anvendelse på den retsforfølgende myndighed. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, finder den almindelige regel anvendelse. Artikel 11, stk. 6, bør under alle omstændigheder ikke finde anvendelse på domstole, i det omfang de fungerer som appelretter.

- (36) Da konkurrencereglerne ifølge retspraksis gælder for transportsektoren, bør denne forordnings procedureregler gælde for denne sektor. Rådets forordning nr. 141 af 26. november 1962 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren ⁽¹⁾ bør derfor ophæves, og forordning (EØF) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EØF) nr. 4056/86 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ bør ændres, således at deres særlige procedureregler ophæves.
- (37) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Forordningen bør følgelig fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (38) Retlig forudsigelighed for virksomheder, der opererer i henhold til Fællesskabets konkurrenceregler, bidrager til at fremme innovation og investering. I tilfælde, der giver anledning til alvorlig usikkerhed, fordi de rejser nye eller uløste spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af disse regler, kan de enkelte virksomheder have behov for at søge uformel vejledning hos Kommissionen. Denne forordning berører ikke Kommissionens mulighed for at yde sådan uformel vejledning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

PRINCIPPER

Artikel 1

Anvendelse af traktatens artikel 81 og 82

1. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som omfattes af forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, er forbudt, uden at det er nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.
2. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som omfattes af forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1, og som opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, er ikke forbudt, uden at det er nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.
3. Misbrug af en dominerende stilling som omhandlet i traktatens artikel 82 er forbudt, uden at det er nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.

⁽¹⁾ EFT 124 af 28.11.1962, s. 2751/62. Ændret ved forordning nr. 1002/67/EØF (EFT 306 af 16.12.1967, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 175 af 23.7.1968, s. 1). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 (Forordningens titel er tilpasset under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler i henhold til artikel 12 i Amsterdam-traktaten. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 85 og 86), på søtransport (EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (EFT L 374 af 31.12.1987, s. 1). Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 (EFT L 240 af 24.8.1992, s. 18).

*Artikel 2***Bevisbyrde**

I samtlige medlemsstaters og Fællesskabets procedurer vedrørende anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 påhviler bevisbyrden for overtrædelse af traktatens artikel 81, stk. 1, eller artikel 82 den part eller myndighed, der gør overtrædelsen gældende. Bevisbyrden for, at betingelserne i traktatens artikel 81, stk. 3, er opfyldt, påhviler de virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der påberåber sig denne bestemmelse.

*Artikel 3***Forholdet mellem traktatens artikel 81 og 82 og medlemsstaternes konkurrenceret**

1. Når medlemsstaternes konkurrencemyndigheder eller domstole anvender national konkurrenceret på aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis, som omhandlet i traktatens artikel 81, stk. 1, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater, som omhandlet i den nævnte artikel, skal de ligeledes anvende traktatens artikel 81 på sådanne aftaler, vedtagelser og samordnet praksis. Når medlemsstaternes konkurrencemyndigheder eller domstole anvender national konkurrenceret på misbrug, der er forbudt i henhold til traktatens artikel 82, skal de også anvende traktatens artikel 82.
2. Anvendelsen af national konkurrenceret må ikke føre til forbud mod aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater, men som ikke begrænser konkurrencen som omhandlet i traktatens artikel 81, stk. 1, eller som opfylder betingelserne i traktatens artikel 81, stk. 3, eller som er omfattet af en forordning med henblik på anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3. Medlemsstaterne er ikke efter denne forordning afskåret fra at vedtage en mere restriktiv national lovgivning, der forbyder eller sanktionerer ensidig adfærd fra virksomheders side, og at anvende den på deres område.
3. Med forbehold af de almindelige principper og andre bestemmelser i fællesskabsretten finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, når konkurrencemyndigheder og domstole i medlemsstaterne anvender national fusionskontrollovgivning, og de udelukker heller ikke anvendelse af bestemmelser i national lovgivning, der i hovedsagen forfølger et andet mål end det, der forfølges i traktatens artikel 81 og 82.

KAPITEL II

KOMPETENCE*Artikel 4***Kommissionens kompetence**

Med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 har Kommissionen de i denne forordning fastsatte beføjelser.

*Artikel 5***De nationale konkurrencemyndigheders kompetence**

Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder er beføjede til at anvende traktatens artikel 81 og 82 i konkrete sager. I denne forbindelse kan de enten på eget initiativ eller på grundlag af en klage vedtage følgende beslutninger:

- påbyde at en overtrædelse skal bringes til ophør
- træffe foreløbige forholdsregler

- acceptere tilsagn
- pålægge bøder, tvangsbøder eller andre former for sanktioner, der er fastsat i deres nationale ret.

Når det på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af, følger, at betingelserne for et forbud ikke er opfyldt, kan de tillige beslutte, at der ikke er nogen grund til, at de griber ind.

Artikel 6

De nationale domstoles kompetence

De nationale domstole har kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82.

KAPITEL III

KOMMISSIONENS BESLUTNINGER

Artikel 7

Konstatering og standsning af overtrædelser

1. Hvis Kommissionen på grundlag af en klage eller på eget initiativ konstaterer, at traktatens artikel 81 eller 82 er overtrådt, kan den ved en beslutning pålægge de deltagende virksomheder eller virksomheds-sammenslutninger at bringe den pågældende overtrædelse til ophør. I denne forbindelse kan den pålægge dem enhver forpligtelse af adfærdsregulerende eller strukturel karakter, der står i passende forhold til overtrædelsen, og som er nødvendig for effektivt at bringe overtrædelsen til ophør. Strukturelle foranstaltninger kan kun pålægges, såfremt der ikke forefindes ligeså effektive adfærdsregulerende foranstaltninger, eller såfremt en ligeså effektiv adfærdsregulerende foranstaltning, ville være mere byrdefuld for den pågældende virksomhed end en strukturel foranstaltning. Når Kommissionen har en berettiget interesse deri, kan den endvidere fastslå, at der tidligere forelå en overtrædelse, som er bragt til ophør.

2. Fysiske eller juridiske personer, der kan godtgøre en berettiget interesse, og medlemsstaterne er berettiget til at indgive klage som omhandlet i stk. 1.

Artikel 8

Foreløbige forholdsregler

1. I hastetilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og ubodelig skade på konkurrencen, kan Kommissionen på eget initiativ træffe beslutning om foreløbige forholdsregler, hvis der umiddelbart set foreligger en overtrædelse.

2. En beslutning i henhold til stk. 1 gælder i et bestemt tidsrum og kan fornys, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

Artikel 9

Tilsagn

1. Når Kommissionen agter at vedtage en beslutning, hvorefter en overtrædelse kræves bragt til ophør, og de deltagende virksomheder tilbyder at afgive tilsagn, der imødekommer de betænkeligheder, som Kommissionen har, og som den har underrettet de pågældende virksomheder om i sin foreløbige vurdering, kan Kommissionen ved beslutning gøre disse tilsagn bindende for virksomhederne. En sådan beslutning kan vedtages for en bestemt periode, og i beslutningen konkluderes det, at der ikke længere er grund til, at Kommissionen griber ind.

2. Kommissionen kan efter anmodning eller på eget initiativ genåbne proceduren:
 - a) hvis de faktiske forhold ændrer sig med hensyn til et punkt, der var væsentligt for beslutningen
 - b) hvis de deltagende virksomheder handler i strid med deres tilsagn, eller
 - c) hvis beslutningen bygger på ufuldstændige, urigtige eller forvanskede oplysninger fra parterne.

Artikel 10

Uanvendelighed

Når almene fællesskabsinteresser i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 kræver det, kan Kommissionen på eget initiativ vedtage en beslutning om, at artikel 81 ikke finder anvendelse på en aftale, en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller en samordnet praksis, enten fordi betingelserne i traktatens artikel 81, stk. 1, ikke er opfyldt, eller fordi betingelserne i traktatens artikel 81, stk. 3, er opfyldt.

Kommissionen kan vedtage en tilsvarende beslutning med hensyn til traktatens artikel 82.

KAPITEL IV

SAMARBEJDE

Artikel 11

Samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder

1. Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder anvender Fællesskabets konkurrence-regler i nært samarbejde.
2. Kommissionen forelægger medlemsstaternes konkurrencemyndigheder en kopi af de vigtigste dokumenter, den har indsamlet med henblik på anvendelsen af artikel 7, 8, 9 og 10 samt artikel 29, stk. 1. Efter anmodning fra en medlemsstats konkurrencemyndighed forelægger Kommissionen denne en kopi af andre eksisterende dokumenter, der er nødvendige for at vurdere sagen.
3. Når medlemsstaternes konkurrencemyndigheder anvender traktatens artikel 81 eller 82, giver de Kommissionen skriftlig underretning derom, inden eller umiddelbart efter at de har foretaget det første formelle efterforskningsskridt. Denne information kan også stilles til rådighed for konkurrencemyndighederne i de øvrige medlemsstater.
4. Senest 30 dage inden vedtagelsen af en beslutning, hvorved en overtrædelse kræves bragt til ophør, tilsagn accepteres eller en gruppefritagelse inddrages, underretter medlemsstaternes konkurrencemyndigheder Kommissionen. I den forbindelse forelægger de Kommissionen en sagsfremstilling, den påtænkte beslutning, eller hvis en sådan ikke foreligger, ethvert andet dokument med oplysninger om den foreslåede fremgangsmåde. Dette kan også gøres tilgængeligt for de øvrige medlemsstaters konkurrencemyndigheder. Efter anmodning fra Kommissionen stiller den sagsbehandlende konkurrencemyndighed til Kommissionens rådighed andre dokumenter i dens besiddelse som er nødvendige for at vurdere sagen. De oplysninger, der videregives til Kommissionen, kan stilles til rådighed for konkurrencemyndighederne i de øvrige medlemsstater. De nationale konkurrencemyndigheder kan også indbyrdes udveksle oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af en sag, de behandler i henhold til traktatens artikel 81 eller 82.
5. Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder kan rådføre sig med Kommissionen om enhver sag vedrørende anvendelsen af fællesskabsretten.

6. Når Kommissionen indleder en procedure med henblik på vedtagelse af en beslutning i henhold til kapitel III, mister medlemsstaternes konkurrencemyndigheder deres kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82. Er en medlemsstats konkurrencemyndighed allerede ved at behandle en sag, indleder Kommissionen først en procedure efter at have rådført sig med den nationale konkurrencemyndighed.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger

1. Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 har Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder beføjelse til at udveksle alle faktiske eller retlige oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, og benytte dem som bevismateriale.

2. De udvekslede oplysninger må kun anvendes med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 81 eller 82 og i forbindelse med den sag, med henblik på hvilken oplysningerne blev indhentet af den videregivende myndighed. Hvis national konkurrenceret anvendes i samme sag og parallelt med Fællesskabets konkurrenceret og ikke fører til et andet resultat, kan oplysninger, der udveksles i henhold til denne artikel, dog også indgå i anvendelsen af national konkurrenceret.

3. Oplysninger, der er udvekslet i henhold til stk. 1, må kun anvendes som bevismateriale med henblik på at pålægge fysiske personer sanktioner

— såfremt den lovgivning, der gælder for den videregivende myndighed, hjemler lignende sanktioner i forbindelse med overtrædelse af traktatens artikel 81 eller 82, eller, i mangel heraf

— såfremt oplysningerne er indsamlet på en måde, der sikrer samme beskyttelsesniveau for så vidt angår fysiske personers ret til forsvar, som det, der er foreskrevet i den modtagende myndigheds nationale lovgivning. I dette tilfælde kan de udvekslede oplysninger imidlertid ikke anvendes af den modtagende myndighed til idømmelse af frihedsstraf.

Artikel 13

Midlertidig eller endelig indstilling af proceduren

1. Når konkurrencemyndighederne i to eller flere medlemsstater modtager en klage eller indleder en procedure på eget initiativ i henhold til traktatens artikel 81 eller 82 med hensyn til en og samme aftale, vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller praksis, udgør den omstændighed, at en myndighed behandler sagen, en tilstrækkelig grund for de øvrige myndigheder til at suspendere deres procedure eller afvise klagen. Kommissionen kan ligeledes afvise en klage med den begrundelse, at den behandles af en af medlemsstaternes konkurrencemyndigheder.

2. Når en national konkurrencemyndighed eller Kommissionen modtager en klage over en aftale, vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller praksis, der i forvejen er behandlet af en anden konkurrencemyndighed, kan den afvise klagen.

Artikel 14

Det rådgivende udvalg

1. Kommissionen hører et rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål, inden der vedtages en beslutning i henhold til artikel 7, 8, 9, 10 og 23, artikel 24, stk. 2, samt artikel 29, stk. 1.

2. Det rådgivende udvalg er med henblik på drøftelse af konkrete sager sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes konkurrencemyndigheder. Der kan udpeges en yderligere repræsentant for medlemsstaterne med kompetence i konkurrencespørgsmål til at deltage i møder, hvor der drøftes andre spørgsmål end konkrete sager. Repræsentanterne kan ved forfald afløses af andre repræsentanter.

3. Høringen kan finde sted på et møde, som Kommissionen indkalder til og er formand for, og som tidligst afholdes 14 dage efter, at indkaldelsen samt en sagsfremstilling med angivelse af de vigtigste dokumenter og et foreløbigt beslutningsforslag er fremsendt. For så vidt angår beslutninger i henhold til artikel 8 kan mødet afholdes syv dage efter fremsendelsen af den dispositive del af et beslutningsforslag. Hvis Kommissionen fremsender en mødeindkaldelse med en kortere frist end angivet ovenfor, kan mødet finde sted på den foreslåede dato, hvis ingen af medlemsstaterne gør indvendinger. Det rådgivende udvalg afgiver skriftlig udtalelse om Kommissionens foreløbige beslutningsforslag. Det kan afgive udtalelse, selv om nogle af udvalgets medlemmer eller deres stedfortrædere ikke er til stede. De holdninger, der er angivet i udtalelsen, skal efter anmodning fra et eller flere medlemmer begrundes.

4. Høringen kan ligeledes ske ved skriftlig procedure. Hvis en medlemsstat anmoder derom, skal Kommissionen dog indkalde til et møde. I tilfælde af skriftlig procedure fastsætter Kommissionen en frist på mindst 14 dage, inden for hvilken medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger, der skal tilsendes alle de øvrige medlemsstater. Hvis der skal træffes beslutninger i henhold til artikel 8, ændres fristen på 14 dage til syv dage. Hvis Kommissionen fastsætter en tidsfrist for den skriftlige procedure, som er kortere end ovennævnte, finder den foreslåede frist anvendelse, hvis ingen af medlemsstaterne gør indvendinger.

5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udtalelsen fra det rådgivende udvalg. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til udtalelsen.

6. Når det rådgivende udvalg afgiver en skriftlig udtalelse, vedlægges denne udtalelse beslutningsforslaget som bilag. Hvis det rådgivende udvalg anbefaler, at udtalelsen offentliggøres, foretager Kommissionen denne offentliggørelse under hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

7. Kommissionen sætter på anmodning fra en national konkurrencemyndighed sager, der behandles i henhold til traktatens artikel 81 eller 82 af en konkurrencemyndigheder i en medlemsstat, på dagsordenen for det rådgivende udvalgs møde. Kommissionen kan også gøre dette på eget initiativ. I begge tilfælde underretter Kommissionen forinden den pågældende konkurrencemyndighed herom.

En national konkurrencemyndighed kan navnlig fremsætte sådan anmodning, når det drejer sig om en sag, hvor Kommissionen agter at indlede en procedure i medfør af artikel 11, stk. 6.

Det rådgivende udvalg afgiver ikke udtalelse om sager, som medlemsstaternes myndigheder behandler. Det rådgivende udvalg kan også drøfte generelle spørgsmål vedrørende EF's konkurrencelovgivning.

Artikel 15

Samarbejde med de nationale domstole

1. I forbindelse med sager i henhold til traktatens artikel 81 eller 82 kan medlemsstaternes domstole anmode Kommissionen om at få tilsendt oplysninger, som den er i besiddelse af, eller udtalelser om spørgsmål vedrørende anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceregler.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af de skriftlige domme, som de nationale domstole har afsagt i spørgsmål vedrørende anvendelsen af traktatens artikel 81 eller 82. En sådan kopi skal fremsendes uden ophold efter, at den fulde dom er forkyndt for parterne i skriftlig form.

3. Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder kan på eget initiativ afgive skriftlige indlæg for de nationale domstole i deres respektive medlemsstater vedrørende spørgsmål om anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82. Med tilladelse fra den pågældende domstol i deres medlemsstat kan de ligeledes afgive mundtlige indlæg. Såfremt den ensartede anvendelse af traktatens artikel 81 eller 82 kræver det, kan Kommissionen på eget initiativ afgive skriftlige indlæg for medlemsstaternes domstole. Med tilladelse fra den pågældende domstol kan den også afgive mundtlige indlæg.

Udelukkende med henblik på udarbejdelsen af deres indlæg kan medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og Kommissionen anmode de relevante nationale domstole om at tilsende dem eller sørge for, at de får tilsendt alle nødvendige dokumenter til vurdering af sagen.

4. Denne artikel berører ikke mere vidtrækkende beføjelser til at afgive indlæg for domstolene, som en medlemsstats konkurrencemyndigheder har i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

Artikel 16

Ensartet anvendelse af Fællesskabets konkurrenceret

1. Når de nationale domstole i henhold til traktatens artikel 81 eller 82 træffer afgørelse om aftaler, vedtagelser eller praksis, som allerede er genstand for en kommissionsbeslutning, kan de ikke træffe afgørelser, der er i strid med den beslutning, som Kommissionen har truffet. De skal ligeledes undgå at træffe afgørelser, som vil være i strid med en beslutning, som Kommissionen har til hensigt at træffe i en procedure, som den har indledt. Med henblik herpå kan de nationale domstole vurdere, om det er nødvendigt at udsætte sagen. Disse forpligtelser berører ikke rettighederne og forpligtelserne efter traktatens artikel 234.

2. Når medlemsstaternes konkurrencemyndigheder i henhold til traktatens artikel 81 eller 82 træffer afgørelse om aftaler, vedtagelser eller praksis, som allerede er genstand for en kommissionsbeslutning, kan de ikke træffe afgørelser, der er i strid med den beslutning, som Kommissionen har truffet.

KAPITEL V

UNDERSØGELSESBEFØJELSER

Artikel 17

Undersøgelse af erhvervssektorer eller af bestemte typer aftaler

1. Hvis udviklingen i handelen mellem medlemsstater, manglende priselasticitet eller andre forhold giver grund til at antage, at konkurrencen kan være begrænset eller fordrejet inden for fællesmarkedet, kan Kommissionen foretage en undersøgelse af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer. I løbet af denne undersøgelse kan Kommissionen afkræve de pågældende virksomheder eller virksomhedssammenslutninger de oplysninger og foretage de kontrolundersøgelser, der er nødvendige for anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82.

Kommissionen kan navnlig pålægge de pågældende virksomheder eller virksomhedssammenslutninger at meddele den alle former for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis.

Kommissionen kan offentliggøre en rapport om resultaterne af sin undersøgelse af bestemte erhvervssektorer eller bestemte typer aftaler inden for flere forskellige sektorer og opfordre alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.

2. Artikel 14, 18, 19, 20, 22, 23 og 24 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 18

Begæringer om oplysninger

1. Med henblik på at udføre de opgaver, som den er betroet i henhold til denne forordning, kan Kommissionen i form af en anmodning eller ved beslutning pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed.

2. Når Kommissionen fremsender en anmodning om oplysninger til en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, angiver den retsgrundlaget og formålet med anmodningen, præciserer hvilke oplysninger, der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne og de i artikel 23 omhandlede sanktioner for udlevering af urigtige eller forvanskede oplysninger.

3. Når Kommissionen ved beslutning pålægger virksomheder eller virksomhedssammenslutninger at udlevere oplysninger, angiver den retsgrundlaget og formålet med begæringen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Den henviser desuden til de sanktioner, der er omhandlet i artikel 23, og henviser til eller pålægger de sanktioner, der er omhandlet i artikel 24. Beslutningen indeholder endvidere oplysning om, at den kan indbringes for Domstolen.

4. Virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter og, hvad angår juridiske personer, selskaber eller foreninger uden status som juridisk person, de personer, som ifølge lov eller vedtægter har beføjelse til at repræsentere dem, skal give de ønskede oplysninger på vegne af den pågældende virksomhed eller virksomhedssammenslutning. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på klienternes vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, rigtige og uforvanskede.

5. Kommissionen sender omgående en kopi af anmodningen eller beslutningen til konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed eller virksomhedssammenslutning har sit hjemsted, og til konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, hvis område er berørt.

5. På begæring af Kommissionen forelægger medlemsstaternes regeringer og konkurrencemyndigheder Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for at den kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 19

Beføjelse til at indhente udtalelser

1. Med henblik på at udføre de opgaver, som den er betroet i henhold til denne forordning, kan Kommissionen gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der indvilliger heri med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse.

2. Når et interview i henhold til stk. 1 gennemføres i en virksomheds lokaler, underretter Kommissionen konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område udtalelsen indhentes. Hvis den pågældende medlemsstats konkurrencemyndighed ønsker det, kan repræsentanter for denne myndighed bistå de repræsentanter og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at indhente udtalelsen.

Artikel 20

Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser

1. Med henblik på at udføre de opgaver, som den er betroet i henhold til denne forordning, er Kommissionen beføjet til at foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger.

2. Repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, har beføjelse til:

- a) at få adgang til alle virksomhedernes og virksomhedssammenslutningernes lokaler, grunde og transportmidler
- b) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer, uanset informationsmedium
- c) at tage eller få kopi eller udskrift under enhver form af sådanne bøger eller forretningspapirer
- d) at forsegle alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer i det for kontrolundersøgelsen nødvendige tidsrum og omfang
- e) at afkræve alle virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller medarbejdere forklaringer om kendsgerninger og dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

3. Repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål og om de i artikel 23 fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, hvis de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed, eller de svar, der afgives i henhold til nærværende artikels stk. 2, er urigtige eller forvanskede. Kommissionen underretter i god tid konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.
4. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har pålagt ved beslutning. Beslutningen angiver kontrolundersøgelsens genstand og formål, fastsætter tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysninger om de i artikel 23 og 24 fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe beslutningen for Domstolen. Kommissionen træffer disse beslutninger efter høring af konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.
5. Repræsentanter for og personer, der er bemyndiget eller udpeget af, konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, skal på denne myndigheds eller Kommissionens anmodning aktivt bistå repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen. De har i denne forbindelse de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2.
6. Når repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, fastslår, at en virksomhed modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan gennemføre deres kontrolundersøgelse, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.
7. Når den i stk. 6 omhandlede bistand i overensstemmelse med national lovgivning kræver en domstolstilladelse, skal der anmodes derom. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse på forhånd.
8. Når der anmodes om tilladelse som omhandlet i stk. 7, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af Kommissionens beslutning og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller uforholdsmæssige i forhold til undersøgelsens formål. Ved prøvelsen af indgrebenes forholdsmæssighed kan den nationale domstol anmode Kommissionen direkte eller gennem den nationale konkurrencemyndighed om detaljerede forklaringer vedrørende de forhold, der begrundet Kommissionens mistanke om, at der foreligger en overtrædelse af traktatens artikel 81 og 82, samt for grovheden af den formodede overtrædelse og karakteren af den pågældende virksomheds deltagelse. Den nationale domstol kan dog hverken sætte spørgsmålstegn ved, om kontrolundersøgelsen er nødvendig, eller kræve at få forelagt oplysninger i Kommissionens sagsakter. Det er forbeholdt EF-Domstolen at kontrollere lovligheden af Kommissionens beslutning.

Artikel 21

Kontrolundersøgelse af andre lokaler

1. Såfremt der foreligger rimelig mistanke om, at bøger eller andre forretningspapirer, der vedrører genstanden for undersøgelsen, og som måtte være relevante som bevis for en alvorlig overtrædelse af traktatens artikel 81 eller 82, opbevares i andre lokaler, grunde eller transportmidler herunder private hjem tilhørende de pågældende virksomheders eller virksomhedssammenslutningers direktører, ledere og andre medarbejdere, kan Kommissionen ved beslutning pålægge, at der gennemføres en kontrolundersøgelse i sådanne lokaler, på sådanne grunde eller i sådanne transportmidler.
2. Beslutningen angiver kontrolundersøgelsens genstand og formål, fastsætter tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysninger om adgangen til at indbringe beslutningen for Domstolen. Den skal navnlig angive de grunde, der har foranlediget Kommissionen til at konkludere, at der foreligger en mistanke af den i stk. 1 omhandlede karakter. Kommissionen træffer disse beslutninger efter høring af konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.

3. En beslutning vedtaget i henhold til stk. 1 kan ikke gennemføres uden forudgående tilladelse fra en national domstol i den pågældende medlemsstat. Den nationale domstol kontrollerer ægtheden af Kommissionens beslutning og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller uforholdsmæssig, navnlig i forhold til den formodede overtrædelses grovhed og betydningen af det ønskede bevismateriale, den pågældende virksomheds deltagelse samt den rimelige sandsynlighed for, at forretningspapirer, der står i forbindelse med genstanden for undersøgelsen, opbevares i de lokaler, som den ønskede tilladelse til at foretage en kontrolundersøgelse vedrører. Den nationale domstol kan anmode Kommissionen direkte eller gennem den nationale konkurrencemyndighed om detaljerede forklaringer vedrørende de forhold, den behøver kendskab til for at kunne foretage en prøvelse af forholdsmæssigheden af de påtænkte tvangsindgreb.

Den nationale domstol kan dog hverken sætte spørgsmålstegn ved, om kontrolundersøgelsen er nødvendig, eller kræve at få forelagt oplysninger i Kommissionens sagsakter. Det er forbeholdt EF-Domstolen at kontrollere lovligheden af Kommissionens beslutning.

4. Repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse i henhold til stk. 1 i denne artikel, har de beføjelser, der er fastlagt i artikel 20, stk. 2, litra a), b) og c). Artikel 20, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 22

De nationale konkurrencemyndigheders undersøgelser

1. En medlemsstats konkurrencemyndighed kan på vegne af konkurrencemyndigheden i en anden medlemsstat og i dennes navn foretage enhver form for kontrolundersøgelse eller anden indsamling af oplysninger på sit område i henhold til national ret for at fastslå, om der foreligger en overtrædelse af traktatens artikel 81 eller 82. Al udveksling og anvendelse af de indhentede oplysninger finder sted i henhold til artikel 12.

2. På Kommissionens begæring foretager medlemsstaternes konkurrencemyndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen finder nødvendige i henhold til artikel 20, stk. 1, eller som den har påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 20, stk. 4. De repræsentanter for medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelserne, og personer, der er bemyndiget eller udpeget af disse myndigheder, udøver deres beføjelser i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Repræsentanter for og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, kan på Kommissionens anmodning eller efter anmodning fra konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, bistå den pågældende konkurrencemyndigheds repræsentanter.

KAPITEL VI

SANKTIONER

Artikel 23

Bøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller uagtsomt:

- a) giver urigtige eller forvanskede oplysninger som svar på en anmodning i henhold til artikel 17 eller artikel 18, stk. 2
- b) som svar på et pålæg fremsat i form af en beslutning vedtaget i henhold til artikel 17 eller artikel 18, stk. 3, giver urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger, eller undlader at give oplysninger inden for den fastsatte tidsfrist
- c) under kontrolundersøgelser i henhold til artikel 20 ikke fremlægger de forlangte bøger eller øvrige forretningspapirer i deres helhed eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er pålagt ved beslutning i henhold til artikel 20, stk. 4

- d) som svar på et spørgsmål, der er stillet i henhold til artikel 20, stk. 2, litra e)
- afgiver et urigtigt eller forvansket svar
 - undlader inden for den tidsfrist, der er fastsat af Kommissionen, at rette et urigtigt, ufuldstændigt eller forvansket svar, der er givet af et medlem af personalet
 - undlader eller afslår at give et fyldestgørende svar vedrørende faktiske omstændigheder vedrørende genstanden for og formålet med en kontrolundersøgelse, der er beordret ved en beslutning, vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 4
- e) har brudt de segl, som repræsentanter for eller andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, har anbragt i henhold til artikel 20, stk. 2, litra d).
2. Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger bøder, hvis de forsætligt eller uagtsomt:
- a) overtræder traktatens artikel 81 eller 82, eller
 - b) handler i strid med en beslutning om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 8, eller
 - c) undlader at efterkomme et tilsagn, der er gjort bindende ved beslutning i henhold til artikel 9.

Bøden kan for hver af de virksomheder, som har deltaget i overtrædelsen, ikke overstige 10 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår.

Hvis en overtrædelse begået af en virksomhedssammenslutning vedrører medlemsvirksomhedernes aktiviteter, kan bøden ikke overstige 10 % af summen af den samlede omsætning for de medlemmer, der er aktive på det marked, der er berørt af den af virksomhedssammenslutningen begåede overtrædelse.

3. Ved fastlæggelse af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og varighed.

4. Hvis en virksomhedssammenslutning får pålagt en bøde under hensyntagen til medlemsvirksomhedernes omsætning, og sammenslutningen ikke er solvent, skal den indkalde bidrag fra medlemsvirksomhederne til dækning af bødebeløbet.

Hvis sådanne bidrag ikke indbetales til sammenslutningen inden for en af Kommissionen fastsat tidsfrist, kan Kommissionen opkræve bødebeløbet direkte hos enhver af de virksomheder, hvis repræsentanter var medlem af de implicerede besluttende organer i sammenslutningen.

Efter at Kommissionen har krævet betaling i henhold til andet afsnit, kan den, hvis det er nødvendigt for at sikre betaling af det fulde bødebeløb, kræve, at det udestående beløb betales af ethvert medlem af sammenslutningen, der var aktivt på det marked, hvor overtrædelsen fandt sted.

Kommissionen må imidlertid ikke kræve betaling i henhold til andet eller tredje afsnit af virksomheder, der kan godtgøre, at de ikke har iværksat sammenslutningens ulovlige vedtagelse, og enten ikke kendte til dennes eksistens eller aktivt tog afstand fra den, inden Kommissionen indledte en undersøgelse af sagen.

Den enkelte medlemsvirksomheds økonomiske ansvar i forbindelse med betaling af bødebeløbet kan ikke overstige 10 % af dens samlede omsætning i det foregående regnskabsår.

5. Beslutninger i henhold til stk. 1 og 2 har ikke strafferetlig karakter.

Artikel 24

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger daglige tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til:

- a) at bringe en overtrædelse af traktatens artikel 81 eller 82 til ophør i overensstemmelse med en beslutning i henhold til denne forordnings artikel 7

- b) at efterkomme en beslutning om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 8
- c) at efterkomme et tilsagn, der er gjort bindende ved beslutning i henhold til artikel 9
- d) at give fuldstændige og rigtige oplysninger, som Kommissionen har krævet ved beslutning i henhold til artikel 17 eller artikel 18, stk. 3
- e) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har pålagt ved beslutning i henhold til artikel 20, stk. 4.

2. Når virksomhederne eller virksomhedssammenslutningerne har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte den endelige tvangsbøde til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning indebærer. Artikel 23, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VII

FORÆLDELSE

Artikel 25

Forældelsesfrister for pålæggelse af sanktioner

1. Kommissionens beføjelse i henhold til artikel 23 og 24 forældes:
 - a) efter tre år ved overtrædelse af bestemmelser om indhentning af oplysninger eller gennemførelse af kontrolundersøgelser
 - b) efter fem år ved andre overtrædelser.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.
3. Hver gang Kommissionen eller en medlemsstats konkurrencemyndighed tager skridt til at undersøge eller forfølge overtrædelsen, afbrydes forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder. Forældelsesfristen afbrydes med virkning fra den dag, hvor det pågældende skridt meddeles mindst én af de virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, der har medvirket ved overtrædelsen. Forældelsesfristen afbrydes bl.a. af følgende skridt:
 - a) Kommissionens eller en national konkurrencemyndigheds skriftlige begæringer om oplysninger
 - b) skriftlige fuldmagter til at foretage kontrolundersøgelser, som Kommissionen eller en national konkurrencemyndighed har udstedt til sine repræsentanter
 - c) Kommissionens eller en national konkurrencemyndigheds indledning af en procedure
 - d) Kommissionens eller en national konkurrencemyndigheds meddelelse af klagepunkter.
4. Afbrydelsen af forældelsesfristen har virkning over for alle virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der har medvirket ved overtrædelsen.
5. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde; denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsen har været stillet i bero i henhold til stk. 6.
6. Forældelsen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder stilles i bero, så længe en sag om Kommissionens beslutning verserer for Domstolen.

Artikel 26

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde beslutninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23 og 24, forældes efter fem år.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor beslutningen er endelig.
3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:
 - a) ved meddelelse af en beslutning om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige beløb eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
 - b) ved ethvert skridt, der tages af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse.
5. Forældelsen for tvangsfuldbyrdelse stilles i bero:
 - a) så længe der indrømmes en betalingsordning
 - b) så længe tvangsfuldbyrdelsen er stillet i bero i henhold til Domstolens afgørelse.

KAPITEL VIII

HØRINGER OG TAVSHEDSPLIGT

Artikel 27

Høring af parterne, klagerne og andre interesserede

1. Før Kommissionen træffer beslutning i henhold til artikel 7, 8, 23 og artikel 24, stk. 2, giver den de virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, der er omfattet af den procedure, som Kommissionen har iværksat, lejlighed til at udtale sig om Kommissionens klagepunkter. Kommissionen lægger kun de klagepunkter til grund for sine beslutninger, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om. Klagerne inddrages i vid udstrækning i proceduren.
2. De deltagende parters ret til forsvar skal sikres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til indsigt i Kommissionens sagsakter med forbehold af virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Aktindsigten omfatter ikke Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter. Aktindsigten omfatter således ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder eller mellem medlemsstaternes konkurrencemyndigheder indbyrdes, herunder dokumenter, som er udarbejdet i henhold til artikel 11 og 14. Dette stykke er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver eller anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.
3. Hvis Kommissionen finder det nødvendigt, kan den også indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Når fysiske eller juridiske personer, der godtgør, at de har tilstrækkelig interesse i sagen, anmoder om at måtte udtale sig, skal deres anmodning efterkommes. Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder kan ligeledes anmode Kommissionen om at indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer.
4. Når Kommissionen agter at vedtage en beslutning i henhold til artikel 9 eller 10, offentliggør den et kort resumé af sagen og hovedindholdet af de afgivne tilsagn eller den foreslåede fremgangsmåde. Tredjemand kan fremsætte bemærkninger hertil inden for en tidsfrist, som Kommissionen ved offentliggørelsen fastsætter til mindst en måned. I den forbindelse skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

*Artikel 28***Tavshedspligt**

1. Med forbehold af artikel 12 og 15 må de oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 17-22, kun bruges til det formål, hvortil de er indhentet.
2. Med forbehold af den i artikel 11, 12, 14, 15 og 27 omhandlede udveksling og anvendelse af oplysninger er Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under tilsyn fra disse myndigheder, samt embedsmænd og ansatte i andre af medlemsstaternes myndigheder forpligtede til ikke at videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt. Denne forpligtelse påhviler ligeledes alle repræsentanter og eksperter for medlemsstaterne, der deltager i møderne i det rådgivende udvalg i henhold til artikel 14.

KAPITEL IX

FRITAGELSESFORORDNINGER*Artikel 29***Inddragelse i konkrete tilfælde**

1. Hvis Kommissionen, bemyndiget i henhold til en rådsforordning som f.eks. forordning nr. 19/65/EØF, (EØF) nr. 2821/71, (EØF) nr. 3976/87, (EØF) nr. 1534/91, (EØF) nr. 479/92 til ved forordning at anvende traktatens artikel 81, stk. 3, har erklæret, at traktatens artikel 81, stk. 1, ikke finder anvendelse på visse kategorier af aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger eller samordnet praksis, kan den på eget initiativ eller på grundlag af en klage inddrage gruppefritagelsen, når den i et konkret tilfælde fastslår, at aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, som fritagelsesforordningen finder anvendelse på, har visse virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 81, stk. 3.
2. Når aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger eller samordnet praksis, som en kommissionsforordning omhandlet i stk. 1 finder anvendelse på, i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 81, stk. 3, på en medlemsstats område, eller på en del af dette område, der frembyder alle et særskilt geografisk markeds karakteristika, kan konkurrencemyndigheden i denne medlemsstat inddrage den pågældende gruppefritagelse for dette område.

KAPITEL X

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 30***Offentliggørelse af beslutninger**

1. Kommissionen offentliggør de beslutninger, den træffer i henhold til artikel 7-10, 23 og 24.
2. Ved offentliggørelsen angives parternes navne og beslutningens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der skal ved offentliggørelsen tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

*Artikel 31***Prøvelse ved Domstolen**

Domstolen har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Kommissionen fastsætter en bøde eller en tvangsbøde. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

*Artikel 32***Udelukkelse fra anvendelsesområdet**

Nærværende forordning finder ikke anvendelse på:

- a) international trampfart som defineret i artikel 1, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 4056/86
- b) søtransport udelukkende mellem havne i en og samme medlemsstat, som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86
- c) lufttransport mellem Fællesskabets lufthavne og tredjelande.

*Artikel 33***Gennemførelsesbestemmelser**

1. Kommissionen bemyndiges til at vedtage alle relevante bestemmelser med henblik på anvendelsen af nærværende forordning. Disse bestemmelser kan blandt andet vedrøre:

- a) form og indhold og andre enkeltheder i de klager, der indgives i henhold til artikel 7, samt proceduren for afvisning af klager
- b) de nærmere betingelser for udveksling af oplysninger og konsultationer efter artikel 11
- c) de nærmere betingelser for høringer i henhold til artikel 27.

2. Inden Kommissionen vedtager foranstaltninger i medfør af stk. 1, offentliggør den et udkast til disse og opfordrer alle interesserede parter til at fremsende deres bemærkninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist, som skal være på mindst en måned. Inden Kommissionen offentliggør og vedtager et udkast til foranstaltning, hører den Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål.

KAPITEL XI

OVERGANGS- OG ÆNDRINGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 34***Overgangsbestemmelser**

1. De anmodninger, der forelægges Kommissionen i henhold til artikel 2 i forordning nr. 17, og de anmeldelser, der indgives i henhold til artikel 4 og 5 i nævnte forordning, samt tilsvarende anmodninger og anmeldelser i henhold til forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 bortfalder fra den dato, hvor nærværende forordning finder anvendelse.

2. De proceduremæssige skridt, der er gennemført i henhold til forordning nr. 17 og forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87, bevarer deres virkninger i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.

*Artikel 35***Udpegning af nationale konkurrencemyndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger den (de) konkurrencemyndighed(er), der skal have kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82 på en sådan måde, at bestemmelserne i denne forordning efterkommes effektivt. De nødvendige foranstaltninger for at give de nævnte myndigheder beføjelse til at anvende nævnte artikler skal træffes inden den 1. maj 2004. De udpegede myndigheder kan omfatte domstole.

2. Når håndhævelsen af EF-konkurrenceretten betros nationale administrative og retlige myndigheder, kan medlemsstaterne tillægge de forskellige administrative eller retlige nationale myndigheder forskellige beføjelser eller opgaver.

3. Virkningerne af artikel 11, stk. 6, finder anvendelse på de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, herunder domstole, der varetager opgaver i forbindelse med forberedelsen og vedtagelsen af de beslutningstyper, der er omhandlet i artikel 5. Virkningerne af artikel 11, stk. 6, omfatter ikke domstole, i det omfang de fungerer som appelretter for så vidt angår de i artikel 5 omhandlede beslutningstyper.

4. I medlemsstater, hvor en myndighed med henblik på vedtagelse af visse beslutningstyper i artikel 5, indleder sag ved en retlig myndighed, som er adskilt og forskellig fra den retsforfølgende myndighed, har bestemmelserne i artikel 11, stk. 6, uanset det i stk. 3 fastsatte og forudsat, at betingelserne i dette stykke overholdes, kun virkning for den retsforfølgende myndighed, som er forpligtet til at frafalde sit krav ved den retlige myndighed, når Kommissionen indleder en procedure, og dette frafald skal medføre, at den nationale procedure effektivt bringes til ophør.

Artikel 36

Ændring af forordning (EØF) nr. 1017/68

I forordning (EØF) nr. 1017/68 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 ophæves.
- 2) I artikel 3, stk. 1, ændres »Det i artikel 2 fastsatte forbud« til »Forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1«.
- 3) Artikel 4 ændres således:
 - a) I stk. 1 erstattes »Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den i artikel 2 angivne art« med »Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis i henhold til traktatens artikel 81, stk. 1«.
 - b) Stk. 2 affattes således:

»2. Har iværksættelsen af aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis af den i stk. 1 angivne art i det enkelte tilfælde virkninger, som er uforenelige med de betingelser, der er anført i traktatens artikel 81, stk. 3, kan det pålægges de pågældende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at bringe disse virkninger til ophør.«
- 4) Artikel 5-29 ophæves med undtagelse af artikel 13, stk. 3, som fortsat finder anvendelse på beslutninger, der er vedtaget i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 før anvendelsesdatoen for denne forordning, indtil udløbet af gyldighedsperioden for disse beslutninger.
- 5) Artikel 30, stk. 2, 3 og 4, udgår.

Artikel 37

Ændring af forordning (EØF) nr. 2988/74

I forordning (EØF) nr. 2988/74 indsættes følgende artikel:

»Artikel 7a

Udelukkelse fra anvendelsesområdet

Denne forordning finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der træffes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (*).

(*) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.«

Artikel 38

Ændring af forordning (EØF) nr. 4056/86

I forordning (EØF) nr. 4056/86 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. *Tilsidesættelse af en forpligtelse*

Dersom de pågældende parter tilsidesætter en forpligtelse, der i henhold til artikel 5 er knyttet til den i artikel 3 hjemlede fritagelse, kan Kommissionen med henblik på at bringe disse overtrædelser til ophør og på de betingelser, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (*), vedtage en beslutning, der enten forbyder dem eller pålægger dem at foretage bestemte handlinger eller inddrager gruppefritagelsen for deres vedkommende.

(*) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.«

b) Stk. 2 ændres således:

i) I litra a) ændres »på de betingelser, der er fastsat i afsnit II« til »på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1/2003«.

ii) Litra c), nr. i), andet afsnit, andet punktum, affattes således:

»Den kan samtidig afgøre, om den skal acceptere de tilsagn, som de pågældende virksomheder har afgivet, blandt andet med henblik på at skaffe rederier uden for konferencerne adgang til markedet, på betingelserne i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1/2003.«

2) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 ophæves.

b) I stk. 2 ændres »i henhold til artikel 10« til »i henhold til forordning (EF) nr. 1/2003«.

c) Stk. 3 ophæves.

3) Artikel 9 ændres således:

a) I stk. 1 ændres »det i artikel 15 omhandlede rådgivende udvalg« til »det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003«.

b) I stk. 2 ændres »det rådgivende udvalg, jf. artikel 15« til »det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003«.

4) Artikel 10-25 ophæves med undtagelse af artikel 13, stk. 3, som fortsat finder anvendelse på beslutninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, før anvendelsesdatoen for denne forordning, indtil udløbet af gyldighedsperioden for disse beslutninger.

5) I artikel 26 udgår »om form, indhold og andre enkeltheder i klager i henhold til artikel 10, ansøgninger i henhold til artikel 12 samt om høringer i henhold til artikel 23, stk. 1 og 2«.

Artikel 39

Ændring af forordning (EØF) nr. 3975/87

Artikel 3-19 i forordning (EØF) nr. 3975/87 ophæves med undtagelse af artikel 6, stk. 3, som fortsat finder anvendelse på beslutninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, før anvendelsesdatoen for denne forordning, indtil udløbet af gyldighedsperioden for disse beslutninger.

*Artikel 40***Ændring af forordning nr. 19/65/EØF, (EØF) nr. 2821/71 og (EØF) nr. 1534/91**

Artikel 7 i forordning nr. 19/65/EØF, artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2821/71 og artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1534/91 ophæves.

*Artikel 41***Ændring af forordning (EØF) nr. 3976/87**

Forordning (EØF) nr. 3976/87 ændres som følger:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Kommissionen hører det rådgivende udvalg omhandlet i artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (*), før den offentliggør et udkast til forordning og udsteder en forordning.

(*) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.«

2) Artikel 7 ophæves.

*Artikel 42***Ændring af forordning (EØF) nr. 479/92**

Forordning (EØF) nr. 479/92 ændres som følger:

1) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Inden Kommissionen offentliggør forordningsudkastet, og inden den vedtager forordningen, skal den høre det rådgivende udvalg omhandlet i artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (*).

(*) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.«

2) Artikel 6 ophæves.

*Artikel 43***Ophævelse af forordning nr. 17 og nr. 141**

1. Forordning nr. 17 ophæves med undtagelse af artikel 8, stk. 3, som fortsat finder anvendelse på beslutninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, før anvendelsesdatoen for denne forordning, indtil udløbet af gyldighedsperioden for disse beslutninger.

2. Forordning nr. 141 ophæves.

3. Henvisninger til de ophævede forordninger læses som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 44***Rapport om anvendelsen af denne forordning**

Fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings virkemåde, navnlig for så vidt angår anvendelsen af artikel 11, stk. 6, og artikel 17.

Kommissionen vurderer på grundlag af denne rapport, om det er hensigtsmæssigt at foreslå Rådet en revision af forordningen.

*Artikel 45***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2/2003
af 19. december 2002**

om ændring af forordning (EF) nr. 2248/2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

I forordning (EF) nr. 2248/2001 indsættes følgende artikler:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklausul og knaphedsklausul

- (1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side, som blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001 (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen«).
- (2) Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side (i det følgende benævnt »interimsaftalen«) ⁽¹⁾. Interimsaftalen trådte i kraft den 1. marts 2002, men fandt foreløbig anvendelse fra den 1. januar 2002.
- (3) Forordning (EF) nr. 2248/2001 ⁽²⁾ fastlægger visse procedurer for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse yderligere bestemmelser i disse aftaler.
- (4) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (5) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾.
- (6) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.
2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«).
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
5. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ beslutter, at de betingelser, der er fastsat i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt:
 - underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis det sker efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen
 - konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger
 - underretter den samtidig Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen
 - forelægger den samtidig interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer som fastsat i artikel 25, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 330 af 14.12.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

6. Ved afslutningen af konsultationerne kan Kommissionen, hvis det ikke har været muligt at finde en anden løsning, efter høring af udvalget træffe egnede foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Denne beslutning meddeles straks Rådet; den meddeles også interimsudvalget og senere stabiliserings- og associeringsrådet.

Beslutningen finder straks anvendelse.

7. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning, der er omhandlet i stk. 6, for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

8. Hvis Kommissionen beslutter ikke at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter underretningen herom.

Hvis Rådet med kvalificeret flertal oplyser, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 3 og 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3 og 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

9. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Kroatien i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet.

10. Konsultationerne i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, anses for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er nævnt i stk. 5 og 8.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Hvis der foreligger ekstraordinære og kritiske omstændigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra b), og artikel 26, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, litra b), og artikel 39, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger i de tilfælde, der er nævnt i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen meddeler Rådet sin beslutning.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne i artikel 7a og 7 b træffes nødvendige foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 18 eller 25 i interimsaftalen, og senere artikel 31 eller 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol 3, i overensstemmelse med procedurerne i de relevante regler om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller fiskeri- og akvakulturvarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i henhold til artikel 18 i interimsaftalen, og senere artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 25, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (**), og proceduren i artikel 24, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, om en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (***) finder anvendelse på, hvor der

træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 9, i interimsaftalen, og senere artikel 70, stk. 9, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Kroatien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent egnede beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

- at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger
- at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinket gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen
- at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinket gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Kroatien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk undlader at overholde protokol 5's bestemmelser om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål i det omfang, det berører anvendelsen af handelsbestemmelserne i interimsaftalen og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. Finder Kommissionen på baggrund af oplysninger fra en medlemsstat eller på eget initiativ, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen:

- underretter den Rådet herom
- indleder den straks konsultationer med Kroatien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen:

- opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.

3. Så længe der ikke er fundet en gensidigt tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, samt proceduren, der er henvist til i stk. 5.

4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (****).

5. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

6. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2474/2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

(***) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

(****) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2002.

På Rådets vegne

L. ESPERSEN

Formand

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3/2003
af 19. december 2002**

om ændring af forordning (EF) nr. 153/2002 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

I forordning (EF) nr. 153/2002 indsættes følgende artikler:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklauseul og knaphedsklauseul

- (1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen«); den blev undertegnet i Luxembourg den 9. april 2001.
- (2) Rådet indgik den 9. april 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »interimsaftalen«); den muliggør en hurtig iværksættelse af de handelsrelaterede bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen. Interimsaftalen trådte i kraft den 1. juni 2001.
- (3) I forordning (EF) nr. 153/2002⁽²⁾ fastlægges visse procedurer for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse andre bestemmelser i disse aftaler.
- (4) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (5) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽⁴⁾.
- (6) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at iværksætte foranstaltninger som omhandlet i artikel 24 og 25 i interimsaftalen og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.
2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«).
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
5. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterer, at de i artikel 24 og 25 i interimsaftalen og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen fastsatte betingelser er opfyldt:
 - underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis den handler efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen
 - konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger
 - underretter den samtidig Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien herom og om, at der indledes konsultationer i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, jf. artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 4, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen
 - forelægger den samtidig Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer, jf. artikel 24, stk. 3, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen og senere artikel 37, stk. 3, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 124 af 4.5.2001, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 25 af 29.1.2002, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2000 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1)

6. Efter konsultationens afslutning kan Kommissionen, dersom ingen andre ordninger viser sig mulige, efter høring af udvalget beslutte at træffe passende foranstaltninger, jf. artikel 24 og 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Rådet og Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, underrettes straks om denne beslutning.

Beslutningen finder straks anvendelse.

7. Medlemsstaterne kan indbringe den i stk. 6 omhandlede kommissionsbeslutning for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder.

8. Beslutter Kommissionen ikke at træffe foranstaltning på grundlag af artikel 24 og 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen fra medlemsstaten.

Medlemsstaterne kan indbringe denne kommissionsbeslutning for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen herom.

Hvis Rådet med kvalificeret flertal meddeler, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien herom og om, at der indledes konsultationer i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, jf. artikel 24, stk. 3 og 4, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 3 og 4, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

9. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget.

10. I alle tilfælde anses konsultationerne i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er omhandlet i stk. 5 og 8.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Foreligger der ekstraordinære og kritiske omstændigheder, jf. artikel 24, stk. 4, litra b), og artikel 25, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 4, litra b), og artikel 38, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger, som fastsat i artikel 24 og 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden for en frist på fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen underretter Rådet om sin beslutning.

3. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausul for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne fastsat i artikel 7a og 7b træffes foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 17 eller 24 i interimsaftalen, og senere artikel 30 eller 37 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol 3, ifølge procedurerne i forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller for fiskeri- og akvakulturvarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i artikel 17 i interimsaftalen, og senere artikel 30 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 24, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 36, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger, jf. Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (**), og proceduren i artikel 23, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 36, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 33 i interimsaftalen, og senere artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, hvorvidt en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidiært indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (***) finder anvendelse på, hvor der

træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 33, stk. 5, i interimsaftalen, og senere artikel 69, stk. 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 33 i interimsaftalen, og senere artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent passende beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

— at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger

— at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne

— at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinker gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen

— at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinker gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne.

— at en part systematisk undlader at overholde protokol 5's bestemmelser om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål i det omfang, det berører anvendelsen af handelsbestemmelserne i interimsaftalen og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. Finder Kommissionen på baggrund af oplysninger fra en medlemsstat eller på eget initiativ, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen:

— underretter den Rådet herom

— indleder den straks konsultationer med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen

— opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

— offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.

3. Så længe der ikke er fundet en gensidig tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de i stk. 2 omhandlede konsultationer, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, samt proceduren, der er henvist til i stk. 5.

4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (****).

5. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

6. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af Samarbejdsrådet, og senere henholdsvis Stabiliserings- og Associeringsrådet og Stabiliserings- og Associeringsudvalget, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2474/2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

(***) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

(****) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2002.

På Rådets vegne

L. ESPERSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 4/2003**af 3. januar 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	50,6
	204	29,2
	999	39,9
0707 00 05	052	125,1
	999	125,1
0709 90 70	052	116,8
	204	41,9
	999	79,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	60,8
	999	55,6
0805 20 10	204	70,9
	999	70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,8
	999	66,8
0805 50 10	052	69,4
	600	72,4
	999	70,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	37,4
	400	99,3
	404	107,1
	720	124,1
	999	92,0
0808 20 50	052	157,0
	400	87,5
	999	122,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 5/2003

af 27. december 2002

om gennemførelsesbestemmelser for 2003 til toldkontingenterne for oksekødsprodukter med oprindelse i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Forbundsrepublikken Jugoslavien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 af 18. september 2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og (EF) nr. 6/2000⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2487/2001⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 2, og artikel 6,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 32, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien⁽⁵⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 om visse procedurer for anvendelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side og for anvendelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien⁽⁶⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2007/2000 fastsættes der et årligt præferentielt toldkontingent på 11 475 tons »baby beef« fordelt mellem Bosnien-Hercegovina og Forbundsrepublikken Jugoslavien, herunder Kosovo.
- (2) I interimsaftalerne med Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 2002/107/EF af 28. januar 2002 om indgåelse af en interimsaftale mellem Det Europæiske

Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side om handel og handelsanliggender⁽⁷⁾ og ved Rådets afgørelse 2001/330/EF af 9. april 2001 om indgåelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side⁽⁸⁾, er der fastsat årlige præferentielle toldkontingenter på henholdsvis 9 400 og 1 650 tons.

- (3) Med henblik på kontrol skal der i henhold til forordning (EF) nr. 2007/2000 ved indførsel under »baby beef«-kontingenterne for Bosnien-Hercegovina og Forbundsrepublikken Jugoslavien, herunder Kosovo, forelægges et ægthedscertifikat, hvori det er dokumenteret, at varerne har oprindelse i det udstedende land, og at de nøje svarer til beskrivelsen i bilag II til nævnte forordning. Af harmoniseringshensyn bør der ved indførsel under kontingenterne for »baby beef« med oprindelse i Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien også forelægges et ægthedscertifikat, hvori det er dokumenteret, at varerne har oprindelse i det udstedende land, og at de nøje svarer til beskrivelsen i bilag III til interimsaftalerne med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Kroatien. Der bør endvidere fastlægges et standardforlæg til ægthedscertifikaterne og fastsættes nærmere bestemmelser for deres anvendelse.
- (4) Kosovo er som fastlagt ved resolution 1244 fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 10. juni 1999 anbragt under international civiladministration fra De Forenede Nationers Mission i Kosovo (UNMIK), som også har indført en særskilt toldadministration. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et særligt ægthedscertifikat for varer med oprindelse i FRJ/Kosovo.
- (5) De pågældende kontingenter bør forvaltes ved hjælp af importlicenser. I denne forbindelse finder bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001⁽¹⁰⁾, og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2492/2001⁽¹²⁾, anvendelse med forbehold af bestemmelserne i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 335 af 19.12.2001, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 25 af 29.1.2002, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 40 af 12.2.2002, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT L 124 af 4.5.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 308 af 27.11.2002, s. 19.

⁽¹¹⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽¹²⁾ EFT L 337 af 20.12.2001, s. 18.

- (6) For at sikre, at indførslen af de pågældende varer forvaltes korrekt, bør det fastsættes, at importlicenserne skal udstedes efter en kontrol af bl.a. oplysningerne i ægthedsattesterne.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden fra 1. januar til 31. december 2003 åbnes følgende toldkontingenter:

- 9 400 tons »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Kroatien
- 1 500 tons »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Bosnien-Hercegovina
- 1 650 tons »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- 9 975 tons »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Forbundsrepublikken Jugoslavien, herunder Kosovo.

De fire kontingenter, der er nævnt i første afsnit, har henholdsvis løbenummer 09.4503, 09.4504, 09.4505 og 09.4506.

Ved afskrivning på disse kontingenter svarer 100 kg levende vægt til 50 kg slagtet vægt.

2. For de i stk. 1 omhandlede kontingenter opkræves der en told på 20 % af værditolden og 20 % af den specifikke told i den fælles toldtarif.

3. Indførsel under de i stk. 1 omhandlede kontingenter er forbeholdt visse levende dyr og visse former for kød under følgende KN-koder:

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 og ex 0102 90 79
- ex 0201 10 00 og ex 0201 20 20
- ex 0201 20 30
- ex 0201 20 50

som omhandlet i bilag II til forordning (EF) nr. 2007/2000 og bilag III til interimsaftalerne med Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

4. Ved enhver anmodning om indførsel under de kontingenter, der er nævnt i stk. 1, skal der fremlægges et ægthedsattest udstedt af eksportlandets eller -toldområdets myndigheder, hvori det bekræftes, at produkterne har oprindelse i det

pågældende land og svarer til beskrivelsen enten i bilag II til forordning (EF) nr. 2007/2000 eller i bilag III til interimsaftalerne, som er nævnt i stk. 3.

Artikel 2

De i artikel 1 omhandlede mængder indføres mod forelæggelse ved overgangen til fri omsætning af en importlicens, der udstedes efter følgende bestemmelser:

- a) Licensansøgningen og selve licensen skal i rubrik 8 indeholde navnet på oprindelseslandet eller -toldområdet; licensen forpligter til at indføre fra det nævnte land eller toldområde.
- b) Licensansøgningen og selve licensen skal i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:
 - »Baby beef« [Reglamento (CE) n° 5/2003]
 - »Baby beef« (forordning (EF) nr. 5/2003)
 - „Baby beef“ [Verordnung (EG) Nr. 5/2003]
 - »Baby beef« [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 5/2003]
 - 'Baby beef' (Regulation (EC) No 5/2003)
 - »Baby beef« [règlement (CE) n° 5/2003]
 - »Baby beef« [regolamento (CE) n. 5/2003]
 - „Baby beef“ (Verordnung (EG) nr. 5/2003)
 - »Baby beef« [Reglamento (CE) n.º 5/2003]
 - "Baby beef" (asetus (EY) N:o 5/2003)
 - "Baby beef" (förordning (EG) nr 5/2003)
- c) Originaleksemplaret af ægthedsattestet, der udfærdiges efter artikel 3 og 4, og en kopi heraf forelægges for myndighederne sammen med ansøgningen om den første importlicens vedrørende ægthedsattestet. Myndighederne opbevarer originaleksemplaret af ægthedsattestet.
- d) Et ægthedsattest kan inden for den deri angivne mængde anvendes til udstedelse af flere importlicenser. I så fald forsyner myndighederne ægthedsattestet med en påtegning om afskrivningen.
- e) Myndighederne må først udstede importlicensen, når de har sikret sig, at alle oplysningerne i ægthedsattestet svarer til de oplysninger, som de har modtaget fra Kommissionen i de ugentlige meddelelser i denne forbindelse. Licensen udstedes straks derefter.

Artikel 3

1. Det i artikel 2 omhandlede ægthedsattest udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier, der trykkes og udfyldes på et af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog i overensstemmelse med modellen i henholdsvis bilag I, II, III, IV og V for eksportlandene eller -toldområdet; det kan desuden trykkes og udfyldes på eksportlandets eller -toldområdets officielle sprog eller et af dets officielle sprog.

Myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgningen om importlicens indgives, kan kræve en oversættelse af certifikatet.

2. Originalen og kopierne udfyldes enten på maskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.

3. Certifikatets format er 210 × 297 mm. Papiret skal mindst veje 40 g/m². Originaleksempelret skal være hvidt, den første kopi lyserød og den anden kopi gul.

4. Hvert certifikat forsynes med et løbenummer efterfulgt af udstedelseslandets eller -toldområdets navn.

Kopierne skal være forsynet med det samme løbenummer som originaleksempelret.

5. Certifikatet er kun gyldigt, hvis det er behørigt påtegnet af et udstedende organ, der er opført på listen i bilag VI.

6. Certifikatet er behørigt påtegnet, når det indeholder oplysning om udstedelsessted og -dato og er forsynet med det udstedende organs stempel og den eller de bemyndigede persons underskrift.

Artikel 4

1. Et udstedende organ kan kun figurere på listen i bilag VI

- a) hvis det er anerkendt som sådant af det pågældende eksportland eller -toldområde
- b) hvis det forpligter sig til at kontrollere oplysningerne i certifikaterne
- c) hvis det forpligter sig til mindst en gang om ugen at sende Kommissionen alle de oplysninger, der gør det muligt at kontrollere oplysningerne i ægthedscertifikaterne, bl.a. certi-

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2002.

fikatets nummer, eksportøren, modtageren, bestemmelseslandet, varen (levende dyr/kød), nettovægten og underskriftsdatoen.

2. Kommissionen kan revidere listen i bilag VI, når betingelsen i stk. 1, litra a), ikke længere er opfyldt, eller når et udstedende organ ikke opfylder en eller flere af de forpligtelser, der påhviler det, eller når der udpeges et nyt udstedende organ.

Artikel 5

Ægthedscertifikater og importlicenser gælder i tre måneder fra deres respektive udstedelsesdato. Deres gyldighed udløber dog den 31. december 2003.

Artikel 6

Myndighederne i de pågældende eksportlande eller i det pågældende eksporttoldområde sender Kommissionen prøver på de stempler, som deres udstedende organer anvender, og navnene og underskrifterne på de personer, der er bemyndiget til at underskrive ægthedscertifikaterne. Kommissionen sender medlemsstaternes myndigheder disse oplysninger.

Artikel 7

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, gælder forordning (EF) nr. 1291/2000 og (EF) nr. 1445/95 for indførsler i forbindelse med de i artikel 1 omhandlede kontingenter.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar KROATIEN		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 5/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier B. Originaleksemplaret og kopierne skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver			
3. Mærker, numre, kollienes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombi- nerede nomen- klatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med bogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinær-certifikat af, har oprindelse i og hidrører fra Republikken Kroatien og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag III til interimsaftalen som fastlagt ved Rådets afgørelse 2002/107/EF (EFT L 40 af 12.2.2002, s. 9)			
9. Udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG II

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar BOSNIEN-HERCEGOVINA		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 5/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier B. Originaleksemplaret og kopierne skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver			
3. Mærker, numre, kollienes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombi- nerede nomen- klatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med bogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinær-certifikat af, har oprindelse i og hidrører fra Republikken Bosnien-Hercegovina og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1)			
9. Udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG III

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 5/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier B. Originaleksemplaret og kopierne skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med bogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinær-certifikat af, har oprindelse i og hidrører fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag III til interimsaftalen som fastlagt ved Rådets afgørelse 2001/330/EF (EFT L 124 af 4.5.2001, s.2)			
9. Udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG IV

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar FORBUNDSREPUBLIKKEN JUGOSLAVIEN ⁽¹⁾		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 5/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier B. Originaleksemplaret og kopierne skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver			
3. Mærker, numre, kollienes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombi- nerede nomen- klatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med bogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinær-certifikat af, har oprindelse i og hidrører fra Forbundsrepublikken Jugoslavien og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1)			
9. Udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

⁽¹⁾ Undtagen Kosovo, jf. FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

BILAG V

1. Afsender (fulde navn og adresse)	<p align="center">CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar DEN INTERNATIONALE CIVILADMINISTRATION FOR DE FORENEDE NATIONERS MISSION I KOSOVO (UNMIK)</p>		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	<p align="center">ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 5/2003)</p>		
<p>BEMÆRKNINGER</p> <p>A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier</p> <p>B. Originaleksemplaret og kopierne skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver</p>			
3. Mærker, numre, kollienes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med bogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinær-certifikat af, har oprindelse i og hidrører fra Forbundsrepublikken Jugoslavien/ Kosovo og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1)			
9. Udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel)	<p align="center">..... (Underskrift)</p>	

BILAG VI

Udstedende organer:

- Republikken Kroatien: »Euroinspekt«, Zagreb, Kroatien
 - Bosnien-Hercegovina:
 - Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien:
 - Forbundsrepublikken Jugoslavien ⁽¹⁾: »YU Institute for Meat Hygiene and Technology«, Kacanskog 13, Beograd, Jugoslavien
 - Forbundsrepublikken Jugoslavien/Kosovo:
-

⁽¹⁾ Undtagen Kosovo, jf. FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 6/2003
af 30. december 2002
om formidling af statistikker om vejgodstrafik
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1172/98 af 25. maj 1998 om statistisk registrering af vejgodstrafikken⁽¹⁾, særlig artikel 6 og 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt i så vidt omfang som muligt at udnytte de statistiske data om vejgodstrafikken, der er henvist til i forordning (EF) nr. 1172/98, idet fortroligheden af de enkelte dataposter dog skal respekteres.
- (2) Det er nødvendigt at sikre, at de oplysninger, der formidles, er af passende kvalitet, og at de eksisterende statistiske serier bibeholdes.
- (3) Det er nødvendigt, at visse data stilles til rådighed for medlemsstaterne, for at sikre fuld statistisk dækning af vejgodstrafikken på nationalt plan.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Statistiske Program —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enkelte dataposter, medlemsstaterne indberetter til Kommissionen (Eurostat) i henhold til forordning (EF) nr. 1172/98, anvendes til at udarbejde statistiske tabeller, som indeholder

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. december 2002.

aggregerede værdier, der er fremkommet ved summering af de tilgrundliggende data. Kommissionen (Eurostat) formidler de således fremkomne statistiske tabeller i henhold til bestemmelserne i artikel 2 og 3.

Artikel 2

De statistiske tabeller, der er angivet i bilaget, må formidles.

Artikel 3

1. Formidling af tabeller til andre brugere end medlemsstaternes nationale myndigheder er betinget af, at hver tabelcelle er baseret på mindst ti køretøjsposter afhængig af den tabulerede variabel. Er en celle baseret på færre end ti køretøjsposter, aggregeres den med andre celler eller erstattes med et passende symbol. De tabeller, der er omtalt i punkt A i bilaget, er undtaget fra denne regel.

2. Tabeller, der indeholder aggregerede værdier baseret på mindre end ti køretøjsposter, kan leveres til de nationale myndigheder, der er ansvarlige for fællesskabstransportstatistikken i medlemsstaterne, forudsat at de nationale myndigheder anvender den betingelse, der er fastsat i stykke 1, på alle tabeller, der formidles til andre brugere.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 163 af 6.6.1998, s. 1.

BILAG

LISTE OVER TABELLER, SOM MÅ FORMIDLES

A. Kontinuitet i de eksisterende tabeller

For at sikre kontinuitet kan de eksisterende tabeller formidles af Kommissionen (Eurostat).

B. Hovedtabeller

Følgende tabelsæt og delsæt kan formidles:

Tabel	Beskrivelse Note 1	Referenceperiode	Enheder Note 2	Noter
B1	Sammenfatning af aktiviteter efter operationstype og transporttype	År, kvartal	1 000 t Mio. ton-km Køretøjs-km	Note 3 Note 4
B2	Transport efter operationstype	År, kvartal	1 000 t Mio. ton-km	Note 3
B3	Transport efter godstype	År	1 000 t Mio. ton-km	
B4.1	International transport efter pålæsnings- og aflæsningsland (total for alle indberettende lande)	År	1 000 t Mio. ton-km	
B4.2	Som for tabel B4.1, men med yderligere opdeling efter godstype	År	1 000 t Mio. ton-km	
B4.3	International transport efter pålæsnings- og aflæsningsland (med opdeling efter indberettende land)	År	1 000 t Mio. ton-km	
B4.4	Som for tabel B4.3, men med yderligere opdeling efter godstype	År	1 000 t Mio. ton-km	
B5.1	Transport efter pålæsningsregion	År	1 000 t Mio. ton-km Bevægelser	
B5.2	Transport efter aflæsningsregion	År	1 000 t Mio. ton-km Bevægelser	
B6.1	Transport efter distanceklasse	År	1 000 t Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B6.2	Som for tabel B6.1, men med yderligere opdeling efter godstype	År	1 000 t Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B7	Transport efter akselkonfiguration	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B8	Transport efter køretøjets alder	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	

Tabel	Beskrivelse Note 1	Referenceperiode	Enheder Note 2	Noter
B9	Transport efter køretøjets tilladte totalvægt	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B10	Transport efter køretøjets lasteevne	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B11	Transport efter NACE-branche	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B12	Køretøjsbevægelser, læsset og tomt køretøj	År	Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B13.1	Køretøjsbevægelser i transittrafik efter transitland, efter læsset/tomt køretøj og efter køretøjets tilladte totalvægt (total for alle indberettende lande)	År, trimestre	1 000 t Bevægelser	
B13.2	Køretøjsbevægelser i transittrafik efter transitland (med opdeling efter indberettende land)	År	1 000 t Bevægelser	
B14	Transport af farligt gods efter typen af farligt gods	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
B15	Transport efter fragtttype	År	Mio. ton-km Mio. køretøjs-km Bevægelser	
Note 1	Medmindre andet er angivet, indeholder tabellerne en opdeling efter indberettende land.			
Note 2	<p>Følgende mål beregnes internt for alle tabeller:</p> <p>1 000 t Mio. ton-km Mio. køretøjs-km (med læs, uden læs) Bevægelser (med læs, uden læs) Antal køretøjsposter anvendt til at beregne tabelcellen</p> <p>Denne kolonne angiver de mål, som normalt vil blive tilbudt brugerne. Der kan formidles andre mål og enheder, hvis brugerne anmoder herom.</p> <p>Alt efter brugernes behov kan tabellerne baseres på variable vedrørende turen (oplysninger fra A2-datasæt) eller på operationer vedrørende godset (oplysninger fra A3-datasæt) (se forordning (EF) nr. 1172/98). Bevægelserne vil derfor enten blive mærket som antal ture eller antal basistransportoperationer. Transitbevægelser vil blive mærket som sådanne.</p>			
Note 3	<p>Operationstype opdeles som følger:</p> <ul style="list-style-type: none"> — National tur: på- og aflæsningssted ligger begge i det indberettende land — International tur: på- eller aflæsningssted eller begge ligger i et andet land (andre lande) end det indberettende land (= summen af følgende fire kategorier) (heraf) <ul style="list-style-type: none"> — udgående trafik (gods pålæsset i det indberettende land): turen starter i det indberettende land, men slutter andetsteds — indgående trafik (gods aflæsset i det indberettende land): turen starter andetsteds, men slutter i det indberettende land — tredjelandskørsel: tur mellem to lande, hvor det ene ikke er det indberettende land — cabotagekørsel: tur mellem forskellige steder i et land, som ikke er det indberettende land 			
Note 4	Layoutet af denne tabel er vist i afsnit E i dette bilag.			

C. Tabeller vedrørende cabotagekørsel

Skal der leveres oplysninger om cabotagekørsel, som svarer til de oplysninger, der er tilgængelige i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 3118/93⁽¹⁾, kan følgende sæt tabeller og delsæt af disse tabeller formidles:

	Beskrivelse	Periode	Enhed
C1	Cabotagekørsel udført af transportvirksomheder fra hvert indberettende land, efter indberettende land	År	ton-km
C2	Cabotagekørsel udført af transportvirksomheder fra alle indberettende lande, efter land, hvori cabotagekørslen finder sted	År	ton-km
C3	Cabotagekørsel efter indberettende land × land, hvori cabotagekørslen finder sted	År	ton-km

D. Tabeller for medlemsstaternes nationale myndigheder

For at gøre det muligt for de nationale myndigheder i et andet medlemsland end det indberettende land at udarbejde komplette statistikker om vejgodstrafikken på deres nationale område, kan følgende aggregerede datafiler leveres til de nationale myndigheder:

	Beskrivelse	Periode	Aggregeringsniveau	Enheder ⁽¹⁾
D1	Transportoperationer på nationalt plan (ture med læs)	År	— indberettende land — pålæsningsland — aflæsningsland — godstype	Ton Ton-km Køretøjs-km Bevægelser Antal køretøjsposter
D2	Transportoperationer på nationalt plan (tomture)	År	— indberettende land — oprindelsesland — bestemmelsesland	Køretøjs-km Bevægelser Antal køretøjsposter
D3	Transportoperationer på regionalt plan (ture med læs)	År	— indberettende land — oprindelsesregion — bestemmelsesregion	Ton Ton-km Køretøjs-km Bevægelser Antal køretøjsposter
D4	Transportoperationer på regionalt plan (tomture)	År	— indberettende land — oprindelsesregion — bestemmelsesregion	Køretøjs-km Bevægelser Antal køretøjsposter
D5	Transittransport (ture med og uden læs)	År	— transitland — indberettende land — med læs/uden læs	Ton Bevægelser Antal køretøjsposter

(1) Bevægelser kan enten referere til antal ture eller til antal basistransportoperationer.

Alt efter brugernes behov kan de niveauer og enheder, der er anført i tabellerne for medlemsstaternes nationale myndigheder, omfatte supplerende variabler, som indgår i dataindsamlingen i henhold til forordning (EF) nr. 1172/98, med forbehold af medlemsstaternes godkendelse.

(1) EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 7/2003

af 3. januar 2003

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 skal restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked samt situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkostninger for transport fra Fællesskabets marked til eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførselssteder samt transportomkostningerne til bestemmelseslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en afbalanceret situation og en naturlig udvikling af priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler.

(3) Ifølge artikel 31, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske priser. Fastsættelsen af priserne i den internationale handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse.

(4) Ifølge artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet.

(5) Ved artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 er det fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes mindst én gang hver fjerde uge. Restitutionsbeløbet kan dog opretholdes uændret i mere end fire uger.

(6) Ifølge artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2279/2002 ⁽⁴⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat sukker lig med summen af de to elementer. Det første element tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og beregnes ved at multiplicere grundbeløbet med det pågældende produkts indhold af mejeriprodukter. Det andet element tager hensyn til mængden af tilsat saccharose og beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførslen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽⁶⁾, med indholdet af saccharose i hele produktet. Sidstnævnte element lægges dog kun til grund, hvis den tilsatte saccharose er fremstillet af sukkerroer eller -rør, som er høstet i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 347 af 20.12.2002, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

- (7) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 ⁽²⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende. Disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato.
- (8) Med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.
- (10) Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 28 af 1.2.1988, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
0406 90 31 9119	A01	EUR/100 kg	97,38	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	91,53	
	L04	EUR/100 kg	78,15	400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50	A01	EUR/100 kg	106,96	
0406 90 33 9119	A01	EUR/100 kg	89,64	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	97,04	
	L04	EUR/100 kg	78,15	400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50	A01	EUR/100 kg	110,84	
0406 90 33 9919	A01	EUR/100 kg	89,64	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	96,13	
	L04	EUR/100 kg	71,43	400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	109,15	
0406 90 33 9951	A01	EUR/100 kg	82,21	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	78,47	
	L04	EUR/100 kg	72,14	400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	90,23	
0406 90 35 9190	A01	EUR/100 kg	82,27	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	99,20	
	L04	EUR/100 kg	110,56	400	EUR/100 kg	27,02	
	400	EUR/100 kg	34,88	A01	EUR/100 kg	113,61	
0406 90 35 9990	A01	EUR/100 kg	127,15	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	107,14	
	L04	EUR/100 kg	110,56	400	EUR/100 kg	33,67	
	400	EUR/100 kg	22,80	A01	EUR/100 kg	123,32	
0406 90 37 9000	A01	EUR/100 kg	127,15	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100
	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	98,22	
	L04	EUR/100 kg	106,29	400	EUR/100 kg	29,46	
	400	EUR/100 kg	34,20	A01	EUR/100 kg	113,03	
0406 90 61 9000	A01	EUR/100 kg	121,71	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9200
	L03	EUR/100 kg	—	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	117,14	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	32,46	L04	EUR/100 kg	90,13	
0406 90 63 9100	A01	EUR/100 kg	135,59	400	EUR/100 kg	17,68	0406 90 86 9300
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	106,94	
	L04	EUR/100 kg	116,53	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,31	L04	EUR/100 kg	91,43	
0406 90 63 9900	A01	EUR/100 kg	134,46	400	EUR/100 kg	19,38	0406 90 86 9400
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	108,06	
	L04	EUR/100 kg	112,03	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	27,77	L04	EUR/100 kg	97,13	
0406 90 69 9100	A01	EUR/100 kg	129,88	400	EUR/100 kg	21,93	0406 90 86 9900
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	113,61	
	L04	EUR/100 kg	112,03	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	27,77	L04	EUR/100 kg	107,14	
0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	129,88	400	EUR/100 kg	25,67	0406 90 87 9100
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	123,32	
	L04	EUR/100 kg	97,56	A00	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	29,89	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	111,82	L04	EUR/100 kg	75,11	0406 90 87 9200
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	15,81	
	L04	EUR/100 kg	98,22	A01	EUR/100 kg	89,10	
	400	EUR/100 kg	12,61	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	113,03	L04	EUR/100 kg	83,95	0406 90 87 9300
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	17,85	
	L04	EUR/100 kg	88,57	A01	EUR/100 kg	99,25	
	400	EUR/100 kg	—	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	101,43	L04	EUR/100 kg	86,15	0406 90 87 9400
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	19,55	
	L04	EUR/100 kg	99,20	A01	EUR/100 kg	100,75	
	400	EUR/100 kg	13,13	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	113,61	L04	EUR/100 kg	97,43	0406 90 87 9951
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	27,03	
	L04	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	111,58	
	400	EUR/100 kg	—				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pavestolen (benævnes ofte Vatikanstaten), Malta, Tyrkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Canada, Cypern, Australien og New Zealand.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Jugoslavien og Makedonien.

L05 alle bestemmelsessteder undtagen Polen, Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

L06 alle bestemmelsessteder undtagen Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

»970« omfatter de udførsler, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og c), og artikel 44, stk. 1, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11), og udførsler foretaget på grundlag af kontrakter med væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område uden dog at høre under dens jurisdiktion.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 8/2003
af 3. januar 2003
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 597/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2392/2002⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende juste-

ring. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2392/2002 —

- (3) Artikel 1 i forordning (EF) nr. 2378/2002 indeholder en undtagelse til forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn. Bilagene til forordning (EF) nr. 2392/2002 bør derfor ændres, så det præciseres, hvilke toldsatser der gælder, når importen ikke foregår i forbindelse med toldkontingenter.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 2392/2002 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 91 af 6.4.2002, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 139.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽²⁾	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽³⁾	95,00
	af ringe kvalitet ⁽³⁾	95,00
1002 00 00	Rug	40,60
1003 00 10	Byg, til udsæd	40,60
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽⁴⁾	93,00
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	31,86
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽⁵⁾	31,86
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	40,60

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren opnår en fast nedsættelse på 14 EUR/ton.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en importtold på 12 EUR/ton inden for rammerne af det toldkontingent, som er åbnet ved forordning (EF) nr. 2375/2002.

⁽⁴⁾ Importøren kan opnå en importtold på 8 EUR/ton inden for rammerne af det toldkontingent for maltbyg, som er åbnet ved forordning (EF) nr. 2377/2002, eller en importtold på 16 EUR/ton inden for rammerne af det toldkontingent for byg, som er åbnet ved forordning (EF) nr. 2376/2002.

⁽⁵⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 30.12.2002 til 2.1.2003)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	142,90	92,03	216,02 (***)	206,02 (***)	186,02 (***)	114,82 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	38,14	13,95	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 3, i forordning (EF) nr. 2378/2002).

(***) Fob Golf.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 14,69 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 23,61 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 9/2003

af 3. januar 2003

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁴⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. januar 2003 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,09	—	0,12
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,53	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 10/2003

af 3. januar 2003

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1260/2001 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 28. Ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførers økonomiske aspekt.
- (3) For råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten. Denne er defineret i bilag I, punkt II, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽³⁾. Den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelse.
- (5) I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes hver anden uge. Den kan ændres i mellemtiden.
- (7) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.
- (8) Forordning (EF) nr. 1260/2001 indeholder ingen bestemmelser om forlængelse af ordningen for udligning af lageromkostninger fra den 1. juli 2001. Der bør derfor tages hensyn hertil ved fastsættelsen af de restitutioner, der ydes, når eksporten foregår efter den 30. september 2001.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 3. januar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og
råsukker i uforarbejdet stand**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4435

⁽¹⁾ Dette beøb anvendes for rå sukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 11/2003**af 3. januar 2003****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1331/2002**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1331/2002 af 23. juli 2002 om en særlig løbende licitation for produktionsåret 2002/03 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker ⁽³⁾ foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2002 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

(3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 20. dellicitation.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 20. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1331/2002, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 47,426 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 12/2003**af 3. januar 2003****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 25,995 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/91/EF

af 16. december 2002

om bygningers energimæssige ydeevne

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner.
- (2) De naturressourcer, som i henhold til traktatens artikel 174 skal udnyttes forsigtigt og rationelt, omfatter olieprodukter, naturgas og faste brændstoffer, som er vigtige energikilder, men også de vigtigste kilder til kuldioxidemissioner.
- (3) Øget energieffektivitet er en vigtig del af den pakke af politikker og foranstaltninger, som må iværksættes, hvis Kyoto-protokollen skal efterkommes, og bør også indgå i enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser.
- (4) Styring af energifeterspørgslen er et vigtigt redskab, hvormed Fællesskabet kan påvirke det globale energimarked og dermed forsyningssikkerheden på længere sigt.
- (5) Rådet har i konklusioner vedtaget den 30. maj 2000 og den 5. december 2000 tilsluttet sig Kommissionens handlingsplan for energieffektivitet og anmodet om forslag til særlige foranstaltninger i byggesektoren.
- (6) Bolig- og tertiærsektoren, hvis energiforbrug i høj grad er forbundet med bygninger, står for over 40 % af det endelige energiforbrug i Fællesskabet, og sektoren er i vækst, hvilket nødvendigvis vil øge dens energiforbrug og dermed dens udledning af kuldioxid.

(7) Rådets direktiv 93/76/EØF af 13. september 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne ved forbedring af energieffektiviteten (Save) ⁽⁵⁾, som kræver, at medlemsstaterne udvikler, gennemfører og aflægger rapport om programmer vedrørende energieffektivitet i bygninger, begynder nu at få væsentlige positive virkninger. Ikke desto mindre er der brug for en supplerende retsakt, som skal fastlægge mere konkrete foranstaltninger med det formål at gennemføre de store urealiserede energisparemuligheder og mindske de store forskelle mellem medlemsstaternes resultater på dette område.

(8) Ifølge Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽⁶⁾ skal bygværker og deres opvarmnings-, kølings- og ventilationsanlæg konstrueres og udføres på en sådan måde, at energiforbruget er moderat under hensyn til stedets klimatiske forhold og til beboerne.

(9) Foranstaltninger til yderligere forbedring af bygningers energimæssige ydeevne bør tage hensyn til klima og lokale forhold samt indemiljø og omkostningseffektivitet. De bør ikke stride mod andre væsentlige krav til bygninger såsom tilgængelighed, forsigtighed og bygnings anvendelse.

(10) Bygningers energimæssige ydeevne bør beregnes ved hjælp af en metode, som kan differentieres på regionalt plan, og som foruden varmeisolering omfatter andre forhold, der spiller en stigende rolle, for eksempel opvarmnings- og klimaanlæg, anvendelse af vedvarende energi og bygningens udformning. En fælles fremgangsmåde for denne proces, som gennemføres af kvalificerede og/eller godkendte eksperter, hvis uafhængighed skal sikres på grundlag af objektive kriterier, vil bidrage til at skabe lige vilkår for medlemsstaternes bestræbelser på at spare energi i byggesektoren og kan desuden give potentielle ejere eller brugere bedre oplysning om energimæssig ydeevne på Fællesskabets ejendomsmarked.

(11) Kommissionen vil videreudvikle standarder som f.eks. EN 832 eller prEN 13790, også med hensyn til klimaanlæg og belysning.

⁽¹⁾ EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 266, og EFT C 203 E af 27.8.2002, s. 69.

⁽²⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.2.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 7.6.2002 (EFT C 197 E af 20.8.2002, s. 6) og Europa-Parlamentets afgørelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12. Ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

- (12) Bygninger påvirker energiforbruget i lang tid fremover, og nye bygninger bør derfor opfylde mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er tilpasset stedets klima. Retningslinjerne for god praksis bør i den forbindelse sigte mod optimal anvendelse af de elementer, der fremmer forbedring af den energimæssige ydeevne. Da mulighederne for at anvende alternative energiforsyningssystemer generelt ikke udnyttes fuldt ud, bør de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for alternative systemer undersøges. Medlemsstaten kan gøre dette én gang ved en undersøgelse, som resulterer i en liste over energibevarelsesforanstaltninger, på gennemsnitlige lokale markedsbetingelser, der opfylder omkostningseffektivitetskriterierne. Før byggeriet indledes, kan der anmodes om særlige undersøgelser, hvis foranstaltningen eller foranstaltningerne skønnes mulige.
- (13) Større renoveringer af eksisterende bygninger over en vis størrelse bør benyttes som en anledning til at foretage omkostningseffektive tiltag for at forbedre bygningernes energimæssige ydeevne. Større renoveringer er tilfælde, hvor de samlede omkostninger ved renoveringen af bygningens ydre mure og/eller energiinstallationer, f.eks. opvarmningsanlæg, varmtvandsforsyning, klimaanlæg, ventilation og belysning, er på over 25 % af bygningens værdi med fradrag af værdien af den grund, hvor bygningen ligger, eller hvor over 25 % af bygningens ydre mure er under renovering.
- (14) En forbedring af en eksisterende bygnings samlede energimæssige ydeevne betyder dog ikke nødvendigvis en totalrenovering af bygningen, men kan være begrænset til de dele, som er mest relevante for bygningens energimæssige ydeevne, og som er omkostningseffektive.
- (15) Renovationskravene til eksisterende bygninger bør ikke være uforenelige med bygningens tilsigtede funktion, kvalitet eller karakter. Det bør være muligt at få dækket ekstraomkostninger ved en sådan renovering inden for en rimelig tidsfrist, der står i relation til investeringens forventede tekniske levetid, ved øgede energibesparelser.
- (16) Attesteringen kan støttes af programmer for at lette lige adgang til forbedringer af den energimæssige ydeevne, kan være baseret på aftaler mellem de berørte parter organisationer og et organ, som er udpeget af medlemsstaterne, og kan foretages af energitjenesteydelseselskaber, som indvilliger i at forpligte sig til at foretage de fastlagte investeringer. Ordningerne bør overvåges og følges op af medlemsstaterne, der også bør fremme anvendelsen af incitamentsordninger. Attesten bør så vidt muligt beskrive den faktiske situation for bygningens energimæssige ydeevne og kan revideres på den baggrund. Bygninger, som anvendes af offentlige myndigheder, og offentligt tilgængelige bygninger bør gøres til forbilleder med hensyn til opfyldelse af miljø- og energimæssige hensyn, og de bør derfor energiattesteres med jævne mellemrum. De derved fremkomne oplysninger om disse bygningers energimæssige ydeevne bør formidles til offentligheden, ved at energiattesterne opslås på iøjnefaldende steder. Fejlanvendelse af varme-, klima- og ventilationsanlæg bør modvirkes ved opslag om officielt anbefalet indetemperatur sammen med visning af den faktisk målte temperatur. Dette bør bidrage til at undgå unødigt energiforbrug, uden at det går ud over indeklimakomforten (termisk komfort) i forhold til udetemperaturen.
- (17) Medlemsstaterne kan endvidere anvende andre midler/foranstaltninger end dem, der er omhandlet i dette direktiv, for at fremme forbedringer af den energimæssige ydeevne. Medlemsstaterne bør tilskynde til god energiforvaltning under hensyntagen til bygningernes brugsintensitet.
- (18) Antallet af klimaanlæg i de sydeuropæiske lande er steget i de seneste år. Dette giver store problemer i spidsbelastningsperioder, forhøjer prisen på elektricitet og forstyrrer energibalancen i de pågældende lande. Strategier, der forbedrer bygningers termiske ydeevne i sommerperioden, bør prioriteres. Der bør med henblik herpå videreudvikles passive afkølingsteknikker, først og fremmest sådanne, som forbedrer indeklimaet og mikro-klimaet omkring bygningerne.
- (19) Kvalificerede personers regelmæssige vedligeholdelse af kedler og klimaanlæg kan bidrage til, at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillet i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal. Det er rimeligt, at der foretages en uafhængig vurdering af hele varmeanlægget, hver gang udskiftning kan komme i betragtning, på grundlag af omkostningseffektivitet.
- (20) Det vil kunne bidrage til energibesparelser i boligsektoren, at udgifterne til opvarmning, luftkonditionering og varmt brugsvand faktureres til beboerne på grundlag af deres faktiske forbrug. Beboerne bør selv kunne regulere deres varme- og varmtvandsforbrug, i det omfang foranstaltninger med dette formål er omkostningseffektive.
- (21) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper for et system af krav til energimæssig ydeevne, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv omfatter kun det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (22) Der bør være mulighed for hurtigt at kunne tilpasse beregningsmetoden og for, at medlemsstaterne regelmæssigt kan revidere minimumskravene for bygningers energimæssige ydeevne med hensyn til den tekniske udvikling, bl.a. hvad angår byggematerialernes isoleringsmæssige egenskaber (eller -kvalitet), og udviklingen inden for standardisering.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fremme bygningers energimæssige ydeevne i Fællesskabet under hensyntagen til udeklima og lokale forhold, samt indeklimakrav og omkostningseffektivitet.

Dette direktiv indeholder krav vedrørende:

- en overordnet ramme for en metode til beregning af bygningers samlede energimæssige ydeevne
- anvendelse af mindstekrav til nye bygningers energimæssige ydeevne
- anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for store eksisterende bygninger, der skal gennemgå omfattende renoveringsarbejder
- energiattestering for bygninger, og
- regelmæssigt eftersyn af kedler og klimaanlæg i bygninger samt vurdering af varmeanlægget, når dets kedler er ældre end 15 år.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »bygning«: en konstruktion med tag og mure, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet; en bygning kan betyde en bygning som helhed eller en del af en bygning, der er udformet eller ændret til særskilt benyttelse
- »en bygnings energimæssige ydeevne«: den faktisk forbrugte eller forventede nødvendige energimængde til opfyldelse af de forskellige behov, som er forbundet med en normal brug af bygningen, herunder opvarmning, varmt brugsvand, køling, ventilation og belysning. Denne energimængde udtrykkes ved et eller flere indikertal, som beregnes under hensyntagen til bygningens varmeisolering, dens tekniske egenskaber og egenskaberne ved dens installationer, dens udformning og placering i forhold til klimamæssige

aspekter, udsættelse for sol og påvirkning fra tilstødende bygninger, egenproduktion af energi og andre forhold, herunder indeklima, der påvirker behovet for energi

- »energiattest for en bygning«: et certifikat, der er anerkendt af medlemsstaten eller af en af denne udpeget juridisk person, og som bl.a. viser bygningens energimæssige ydeevne beregnet efter en metode, der bygger på de generelle rammebestemmelser i bilaget
- »kraftvarme«: samtidig omdannelse af primære brændstoffer til mekanisk eller elektrisk energi og varmeenergi, der opfylder visse kvalitetskriterier vedrørende energieffektivitet
- »klimaanlæg«: en kombination af alle komponenter, der er nødvendige til en form for luftbehandling, hvor temperaturen kontrolleres eller kan sænkes, eventuelt kombineret med regulering af ventilation, fugtighed og luftfrenhed
- »kedel«: en kombination af kedelbeholder og brænder, der er konstrueret til at overføre forbrændingsvarme til vand
- »nominel nytteeffekt udtrykt i kW«: den af fabrikanten fastsatte og garanterede maksimale varmeeffekt ved kontinuerlig drift under overholdelse af den af fabrikanten angivne virkningsgrad
- »varmepumpe«: en anordning eller et anlæg, som trækker varme ved lav temperatur ud af luft, vand eller jord og leverer varme til bygningen.

Artikel 3

Vedtagelse af en metode

Medlemsstaterne anvender en metode på nationalt eller regionalt plan til beregning af bygningers energimæssige ydeevne på grundlag af de generelle rammebestemmelser, der er anført i bilaget. Punkt 1 og 2 i disse rammebestemmelser tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2, idet der tages hensyn til standarder og normer, der er gennemført i medlemsstaternes lovgivning.

Denne metode fastsættes på nationalt eller regionalt plan.

En bygnings energimæssige ydeevne angives ved et gennemskueligt udtryk, der kan omfatte en indikator for udledning af CO₂.

Artikel 4

Fastsættelse af krav til energimæssig ydeevne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der fastsættes mindstekrav til energimæssig ydeevne i bygninger på grundlag af metoden i artikel 3. Ved fastsættelsen af krav kan medlemsstaterne sondre mellem nye og eksisterende bygninger og mellem forskellige kategorier af bygninger. Disse krav skal tage hensyn til almindelige indeklimateingelser, med henblik på at undgå mulige negative effekter som for eksempel utilstrækkelig ventilation, samt til lokale forhold og bygningens anvendelse og alder. Kravene vurderes jævnlige og mindst hvert femte år og holdes ajour med den tekniske udvikling inden for byggesektoren.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Kravene til energimæssig ydeevne finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 5 og 6.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 1 for følgende kategorier af bygninger:

- bygninger og mindesmærker, der er offentligt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, hvis overholdelse af kravene ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende
- bygninger, der anvendes til gudstjenester og andre religiøse formål
- midlertidige bygninger, som det er planlagt at anvende i højst to år, industrianlæg, værksteder og landbrugsbygninger med lavt energiforbrug, der ikke anvendes til beboelse, samt landbrugsbygninger, der ikke anvendes til beboelse og anvendes af en sektor, der er omfattet af en national sektoraftale om den energimæssige ydeevne
- boliger, der er beregnet til at blive benyttet højst fire måneder om året
- fritliggende bygninger med et samlet nytteareal på under 50 m².

Artikel 5

Nye bygninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nye bygninger opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4.

For nye bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m² sikrer medlemsstaterne, at tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for alternative systemer, f.eks.

- decentrale energiforsyningssystemer baseret på vedvarende energi
- kraftvarme
- fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg eller fjern- eller gruppekøleanlæg, hvis det er tilgængeligt
- varmepumper under visse omstændigheder,

er overvejet, og at der er taget hensyn hertil, inden byggeriet indledes.

Artikel 6

Eksisterende bygninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den energimæssige ydeevne forbedres med henblik på at opfylde mindstekravene, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, når bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m² gennemgår større renoveringsarbejder. Medlemsstaterne udleder disse mindstekrav til energimæssig ydeevne på grundlag af de krav til energieffektivitet, som er fastsat for bygninger i overensstemmelse med artikel 4. Kravene kan fastsættes enten for den renoverede bygning som helhed eller for de renoverede systemer eller komponenter, når disse

indgår i en renovering, der skal foretages inden for en begrænset tidsfrist, med ovennævnte mål at forbedre bygningsens samlede energimæssige ydeevne.

Artikel 7

Energiattest

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ved opførelse, salg eller udleje af bygninger forelægges en energiattest for ejeren, eller at ejeren forelægger den potentielle køber eller lejer en sådan attest, alt efter omstændighederne. Attestens gyldighed må ikke overstige ti år.

Attestering for lejligheder eller enheder til særskilt brug i ejendomme kan baseres på:

- en fælles attestering for hele bygningen for ejendomme med fælles varmeanlæg, eller
- en vurdering af en anden repræsentativ lejlighed i samme ejendom.

Medlemsstaterne kan undtage de kategorier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, fra anvendelsen af dette stykke.

2. En bygnings energiattest skal indeholde referenceværdier som f.eks. aktuelle lovpligtige normer og benchmarks, så forbrugerne kan sammenligne og vurdere bygningens energimæssige ydeevne. Attesten skal være ledsaget af råd om, hvordan den energimæssige ydeevne kan forbedres ud fra en vurdering af omkostningseffektiviteten.

Formålet med attesterne er at give information, og eventuelle følger af disse attester i form af retsforfølgning eller andet afgøres i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der i bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m², som anvendes af offentlige myndigheder og af institutioner, som yder offentlig service til en lang række personer, og hvor de pågældende derfor kommer ofte, opslås en højst ti år gammel energiattest på et sted, der tydeligt kan ses af alle.

Intervaller af de anbefalede og faktiske indendørstemperaturer og i givet fald andre relevante indeklimaparametre kan vises tydeligt i disse bygninger.

Artikel 8

Eftersyn af kedler

For så vidt angår nedsættelse af energiforbruget og begrænsning af kuldioxidemissionerne skal medlemsstaterne enten:

a) træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af kedler, som opvarmes med ikke-vedvarende flydende eller fast brændsel, med en nominel nytteeffekt på 20-100 kW. Et sådant eftersyn kan også foretages af kedler, som bruger andre former for brændsel.

Kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 100 kW efterses mindst hvert andet år. For gaskedler kan denne periode udvides til fire år.

For varmeanlæg med mere end 15 år gamle kedler med en nominal nytteeffekt på over 20 kW træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af et engangseftersyn af hele varmeanlægget. På grundlag af dette eftersyn, der skal omfatte en vurdering af kedlens effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmingsbehov, rådgiver de autoriserede eksperter brugerne med hensyn til udskiftning af kedlen, andre ændringer af varmeanlægget og alternative løsninger, eller

- b) tage skridt til at sikre rådgivning af brugerne med hensyn til udskiftning af kedlen, andre ændringer af varmeanlægget og alternative løsninger, som kan indebære eftersyn for at vurdere kedlens effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne metode skal i store træk svare til virkningen af bestemmelserne i litra a). Medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal hvert andet år sende Kommissionen en rapport om ækvivalensen af deres metode.

Artikel 9

Eftersyn af klimaanlæg

For så vidt angår nedsættelse af energiforbruget og begrænsning af kuldioxidemissionerne træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der regelmæssigt foretages eftersyn af klimaanlæg med en nominal køleeffekt på over 12 kW.

Dette eftersyn skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov. Brugerne skal have passende rådgivning om mulig forbedring eller udskiftning af klimaanlægget og om alternative løsninger.

Artikel 10

Uafhængige eksperter

Medlemsstaterne skal sikre, at attestering af bygninger og udarbejdelse af ledsagende råd samt eftersyn af kedler og klimaanlæg udføres uvildigt af kvalificerede og/eller godkendte eksperter, hvad enten de er selvstændige eller ansat i offentlige organer eller private virksomheder.

Artikel 11

Revision

Kommissionen evaluerer, bistået af det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 14, dette direktiv i lyset af de erfaringer, der er gjort med dets anvendelse, og forelægger om nødvendigt forslag vedrørende bl.a.:

- a) mulige supplerende foranstaltninger i forbindelse med renovering i bygninger med et samlet nytteareal på under 1 000 m²

- b) generelle incitamentter med henblik på yderligere energieffektive foranstaltninger i bygninger.

Artikel 12

Oplysning

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at oplyse brugerne af bygninger om de forskellige måder, der kan bidrage til at forbedre den energimæssige ydeevne. Kommissionen skal, når medlemsstaterne anmoder herom, bistå med gennemførelsen af sådanne oplysningskampagner, der kan indgå i fællesskabsprogrammer.

Artikel 13

Tilpasning af rammebestemmelserne

Punkt 1 og 2 i bilaget revideres med jævne mellemrum, som ikke må være kortere end to år.

Tilpasninger til den tekniske udvikling af punkt 1 og 2 i bilaget vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 4. januar 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan, som følge af mangel på kvalificerede og/eller godkendte eksperter, få en yderligere periode på tre år til at bringe bestemmelserne i artikel 7, 8 og 9 i fuld anvendelse. Når medlemsstaterne benytter sig af denne mulighed, underretter de Kommissionen og fremlægger den fornødne begrundelse samt en tidsplan for den videre gennemførelse af dette direktiv.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

BILAG

Generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne (artikel 3)

1. Metoderne til beregning af bygningers energimæssige ydeevne skal mindst omfatte følgende forhold:
 - a) varmeisoleringskarakteristika for bygningen (ydre mure og indre skillevægge osv.). Disse karakteristika kan også omfatte lufttæthed
 - b) opvarmningsanlæg og varmtvandsforsyning, herunder deres varmeisoleringskarakteristika
 - c) klimaanlæg
 - d) ventilation
 - e) indbygget belysningsinstallation (navnlig den sektor, der ikke er beregnet til beboelse)
 - f) bygningers placering og orientering, herunder udeklima
 - g) passive solenergisystemer og solafskærmning
 - h) naturlig ventilation
 - i) indeklima, herunder det planlagte indeklima.
 2. I beregningen tages der, hvor det er relevant, hensyn til den positive virkning af følgende forhold:
 - a) aktive solenergisystemer og andre opvarmnings- og elforsyningssystemer, der bygger på vedvarende energi
 - b) elektricitet fremstillet på kraft-varme-anlæg
 - c) fjernvarme- eller gruppeopvarmningsanlæg og fjern- eller gruppekøleanlæg
 - d) naturligt lys.
 3. I forbindelse med denne beregning bør bygninger på passende vis opdeles i kategorier som f.eks.:
 - a) forskellige typer enfamiliehuse
 - b) lejlighedskomplekser
 - c) kontorer
 - d) uddannelsesbygninger
 - e) sygehuse
 - f) hoteller og restauranter
 - g) idrætsanlæg
 - h) engros- og detailhandelsbygninger
 - i) andre typer af energiforbrugende bygninger.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 2002

om de nationale bestemmelser til begrænsning af import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, som Den Franske Republik har meddelt i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5

(meddelt under nummer K(2002) 5113)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/1/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og
ud fra følgende betragtninger:

hovednæringsstoffer, dvs. nitrogen, phosphor og kalium, idet disse tre stoffer er angivet med henholdsvis N, P og K. Der foretages bl.a. en sondring mellem rene gødninger, der kun indeholder et af de tre hovednæringsstoffer, og sammensatte gødninger, der indeholder to eller tre hovednæringsstoffer.

I. SAGSFREMSTILLING

1. Fællesskabsretten

1.1. Direktiv 76/116/EØF om gødning

- (1) Rådets direktiv 76/116/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/97/EF⁽²⁾, har til formål at fjerne handelshindringer, der skyldes forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning om gødning. Til dette formål fastsætter direktivet de krav på fællesskabsniveau, som gødninger skal opfylde for at kunne blive markedsført med betegnelsen »EF-gødning«⁽³⁾, idet der bl.a. fastsættes bestemmelser om betegnelse, afgrænsning, sammensætning, mærkning samt emballering af de vigtigste rene og sammensatte gødninger inden for Fællesskabet.
- (2) Bilag I til direktiv 76/116/EØF indeholder en definition af EF-gødning og de tilsvarende krav, herunder for så vidt angår gødningens sammensætning, som gødninger med betegnelsen EF-gødning skal opfylde. I bilag I er EF-gødningerne opdelt i kategorier efter deres indhold af

- (3) Blandt de rene gødninger indeholdende hovednæringsstoffer findes bl.a.
 - i listen over nitrogengødning: ammonitrater, som er fremstillet ad kemisk vej, og som — som hovedkomponent — indeholder ammoniumnitrat, hvis indhold af næringsstoffet N skal være på mindst 20 %
 - i listen over kaliumgødninger: kaliumchlorid, der opnås på grundlag af kaliumrâsalt, og som — som hovedkomponent — indeholder kaliumchlorid, hvis indhold af næringsstoffet K skal være mindst 37 % målt i kaliumoxid (K₂O).
- (4) Hvad angår de sammensatte gødninger indeholdende hovednæringsstoffer, der opnås ad kemisk vej eller ved blanding uden tilsætning af organiske næringsstoffer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse, er listen opdelt i fire underkategorier, nemlig NPK-, NP-, NK- og PK-gødninger ud fra deres sammensætning. NPK-gødningerne skal således have et samlet mindsteindhold af næringsstoffer på 20 %, idet mindsteindholdet af hver af disse stoffer er på henholdsvis 3 % nitrogen, 5 % phosphat målt som phosphorpentoxid (P₂O₅) og 5 % kalium målt som kaliumoxid (K₂O). NK-gødningerne skal have et samlet mindsteindhold af næringsstoffer på 18 %, idet mindsteindholdet af hver af disse stoffer er på henholdsvis 3 % nitrogen og 5 % kalium målt som kaliumoxid.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 18 af 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Betegnelsen »EØF-gødning« i direktiv 76/116/EØF blev udskiftet med betegnelsen »EF-gødning« ved direktiv 97/63/EF (EFT L 335 af 6.12.1997, s. 15).

- (5) I henhold til artikel 2 kan betegnelsen »EF-gødning« kun anvendes for gødninger, som hører til en af de i bilag I anførte typer, og som opfylder de krav, der er fastsat i direktiv 76/116/EØF og bilag I til III hertil.
- (6) Artikel 7 indeholder følgende bestemmelse om fri bevægelighed: »Med forbehold af bestemmelser i andre fællesskabsdirektiver kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører sammensætning, mærkning, etikettering og emballage, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af gødninger, der bærer betegnelsen »EF-gødning«, og som opfylder bestemmelserne i dette direktiv og dets bilag«.
- (7) Endelig vedrører artikel 8 den officielle kontrol, som medlemsstaterne kan foretage for at sikre, at de gødninger, der markedsføres med betegnelsen »EF-gødning«, opfylder bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF og bilag I og II hertil.

1.2. Direktiv 80/876/EØF om ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold

- (8) Der er under hensyn til de særlige egenskaber ved ammoniumnitratgødning, der er omfattet af direktiv 76/116/EØF, og de heraf følgende krav vedrørende den offentlige sikkerhed, folkesundheden og arbejdstagernes beskyttelse, fastsat supplerende fællesskabsbestemmelser for disse former for gødning i Rådets direktiv 80/876/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold⁽⁴⁾. Af hensyn til den offentlige sikkerhed har man på fællesskabsplan fastlagt de karakteristiske egenskaber, der adskiller ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold fra de forskellige ammoniumnitratprodukter, som medgår ved fremstillingen af produkter, der anvendes som sprængstof.
- (9) Med forbehold af direktiv 76/116/EØF finder direktiv 80/876/EØF i henhold til dets artikel 1 anvendelse på ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, der markedsføres i Fællesskabets medlemsstater. Ved »gødning« forstås produkter på basis af ammoniumnitrat, som er fremstillet til gødning ad kemisk vej, som har et nitrogenindhold på over 28 vægtprocent, og som kan indeholde uorganiske tilsætningsstoffer eller uvirksomme stoffer, som f.eks. formalet kalk- eller dolomitgrus, calciumsulfat, magnesiumsulfat og kiserit, idet det præciseres, at de øvrige uorganiske tilsætningsstoffer og uvirksomme stoffer, der indgår i gødningssammensætningen, hverken må forøge varmekapaciteten eller detonationsevnen.
- (10) Direktiv 80/876/EØF indeholder bestemmelser om, at ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold skal være i besiddelse af bestemte egenskaber for at sikre, at gødningen er uskadelig. I bilag I præciseres de karakteristika og grænser, der gælder for ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, hvilket bl.a.

omfatter det maksimale chlorindhold, der er fastsat til 0,02 vægtprocent. Desuden kan medlemsstaterne anmode om, at disse gødninger underkastes en detonerbarhedsprøve som fastsat i bilag II, før eller efter at gødningen markedsføres.

2. Konsolidering af fællesskabslovgivningen om gødning

- (11) Den 14. september 2001 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gødninger⁽⁵⁾, der er en konsolidering af Rådets og Kommissionens direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes gødningslovgivning.
- (12) Dette forslag har til formål at forenkle gødningslovgivningen ved i en enkelt retsakt i form af en forordning at samle direktiv 76/116/EØF, 80/876/EØF, 87/94/EØF og 77/535/EØF og at indarbejde de forskellige ændringer og tilpasninger af disse direktiver til den teknologiske udvikling. Alle de tekniske specifikationer er anbragt i bilagene. De fælles bestemmelser er blevet adskilt fra de særlige bestemmelser, idet sidstnævnte er inddelt efter de vigtigste grupper af gødninger, der i øjeblikket er omfattet af lovgivningen. De tekniske bilag er udarbejdet på grundlag af de oprindelige direktiver og er blevet struktureret på en ny måde, idet der er indført en række ændringer af mindre art, dog uden at de tekniske specifikationer for indhold af næringsstoffer er blevet ændret.
- (13) Afsnit II i dette forslag til forordning om »bestemmelser om bestemte gødningstyper« indeholder et kapitel IV om »ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold«⁽⁶⁾, der i vidt omfang er inspireret af bestemmelserne i direktiv 80/876/EØF, hvis anvendelsesområde er blevet delvist udvidet til også at omfatte sammensatte ammoniumnitratgødninger med højt nitrogenindhold for at tage højde for den nye markedssituation. I henhold til den gamle lovgivning skulle sammensatte gødninger nemlig ikke underkastes detonerbarhedsprøvnin, hvilket ville have skabt et lovgivningsmæssigt tomrum, som medlemsstaterne af sikkerheds- og sundhedshensyn ønskede at udfylde. Som følge af denne konsolidering kan der således nu kræves detonerbarhedsprøvnin af sammensatte ammoniumnitratgødninger med højt nitrogenindhold.
- (14) Til dette formål findes der i afsnit 2 i forslagens bilag III om tekniske forskrifter for ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold en beskrivelse af detonerbarhedsprøven for ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, som kan anvendes til alle rene eller sammensatte ammoniumnitratgødninger med højt nitrogenindhold. Til gengæld indeholder afsnit 1 i dette bilag III, der gengiver bestemmelserne i bilag I til direktiv 80/876/EØF, kun de karakteristika og grænser, der gælder for ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold.

⁽⁴⁾ EFT L 250 af 23.9.1980, s. 7.

⁽⁵⁾ KOM(2001) 508 endelig (EFT C 51 E af 26.2.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Jf. artikel 25-28 i udkast til bekendtgørelse.

(15) Medlemsstaterne har allerede haft lejlighed til at gennemgå dette forslag, idet Rådet den 30. september 2002 nåede frem til en enstemmig politisk enighed om vedtagelse af en fælles holdning⁽⁷⁾. Medlemsstaternes ændringsforslag tager for så vidt angår bestemmelserne om ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold kun sigte på at gøre detonerbarhedsprøven obligatorisk for alle gødningstyper med højt nitrogenindhold, idet det skal pålægges den markedsføringsansvarlige at dokumentere, at gødningen har bestået denne detonerbarhedsprøve, og på at indføre et supplerende krav om sporbarhed, der ligeledes pålægges den markedsføringsansvarlige. Teksten i bilag III forbliver derimod uændret.

3. Nationale bestemmelser, der er meddelt

- (16) Frankrig har meddelt en række nye nationale bestemmelser⁽⁸⁾, der har til formål at forbyde import og markedsføring af NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 vægtprocent og et chlorindhold på over 0,02 vægtprocent. En bekendtgørelse fra de kompetente ministre gør det obligatorisk på indehavernes regning og ansvar at trække denne gødning tilbage fra markedet, idet denne bekendtgørelse er ledsaget af et cirkulære om, at denne gødning skal gøres inert.
- (17) Den meddelte bekendtgørelse om forbud mod import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold har til formål i Frankrig og for en periode på ét år at suspendere import, markedsføring mod betaling eller gratis, oplagring med henblik på salg eller gratis distribution af NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 vægtprocent og et chlorindhold på over 0,02 vægtprocent (artikel 1 i udkast til bekendtgørelse).
- (18) Dette forbud suppleres med et forpligtelse for den person, der er ansvarlig for produkterne i første salgsled på det franske marked, til på egen regning og ansvar at trække denne gødning tilbage fra ethvert sted, hvor det måtte befinde sig (artikel 2 i udkast til bekendtgørelse).
- (19) Endelig fastsættes det i den meddelte bekendtgørelse, at de produkter, der således trækkes tilbage, kun kan bringes tilbage på det franske marked, hvis de er blevet godkendt som værende i overensstemmelse med de gældende bestemmelser efter tilsætning af et inert materiale, der ændrer NK-indholdet (artikel 3 i udkast til bekendtgørelse).
- (20) For at gennemføre bestemmelserne i artikel 3 vil denne lovgivning desuden blive suppleret med et ministerielt cirkulære om, at NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 vægtprocent og et chlorindhold på over 0,02 vægtprocent skal gøres inert,

idet dette cirkulære beskriver metoderne til at gøre gødningen inert.

4. De franske myndigheders begrundelse

- (21) De franske myndigheder finder det på grund af de potentielle risici, der er forbundet med visse gødningstyper, nødvendigt at indføre særlige bestemmelser om de såkaldte NK-gødninger (nitrogen-kalium) med et højt indhold af nitrogen (N) afledt af ammoniumnitrat (NH_4NO_3) og med et kaliumindhold (K), der måles i form af kaliumoxid (K_2O), på 5 %, idet kaliummet er til stede i form af kaliumchlorid (KCl). Disse nationale bestemmelser er en undtagelse fra bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF om NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning«.
- (22) De franske myndigheder har i en begrundelse redegjort for årsagerne til, hvorfor de ønsker at indføre de pågældende bestemmelser, idet de mener, at Frankrig med hensyn til disse NK-gødninger er i en situation, der giver mulighed for at anvende undtagelsesmuligheden i EF-traktatens artikel 95, stk. 5. Denne begrundelse kan resumeres som følger:
- (23) De franske myndigheder understreger først og fremmest, at selvom direktiv 76/116/EØF indeholder en definition af NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning«, specificeres det ikke, i hvilken form kaliummet kan inkorporeres. De konkluderer således, at der er intet, der forbyder at fremstille NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning« ved mekanisk blanding af ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold eller endog af ren ammoniumnitrat, det vil sige et produkt med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 vægtprocent, med kaliumsalt, nemlig kaliumchlorid.
- (24) De franske myndigheder henviser herefter til, at der siden 1995 i en række forordninger fra Rådet⁽⁹⁾ er blevet indført antidumpingtold på import af ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold med oprindelse i Rusland, Ukraine eller Polen. De franske myndigheder påpeger, at visse producenter over for denne foranstaltning er begyndt at blande ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold og kaliumchlorid således, at denne blanding har et kaliumindhold, der måles som kaliumoxid, på mindst 5 %. De franske myndigheder gør således opmærksom på, at »hvis denne blanding havde et kaliumindhold på under 5 %, ville produktet ikke længere kunne betragtes som »EF-NK-gødning«, men som ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, og der skulle således betales antidumpingtold«⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Dokument fra Rådet nr. 12179/02.

⁽⁸⁾ Frankrig har efter denne notifikation vedtaget og offentliggjort de planlagte bestemmelser. Dette forhold er genstand for en særskilt procedure.

⁽⁹⁾ Den første af disse forordninger er forordning (EF) nr. 2022/95 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1). De i øjeblikket gældende forordninger er forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på import af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine (EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1), og forordning (EF) nr. 658/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Jf. s. 2 i den franske begrundelse.

- (25) Disse NK-gødninger, der i teorien er en blanding af ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold og kaliumchlorid, har i henhold til de franske myndigheder to egenskaber: dels giver de ikke anledning til betaling af antidumpingtold, dels er de ikke underlagt kravene i direktiv 80/876/EØF. De franske myndigheder mener således ikke, at der er noget, som forbyder at erstatte denne rene ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold med et produkt, der ikke er i overensstemmelse med direktiv 80/876/EØF, eller endog med ren ammoniumnitrat, også kaldet teknisk ammoniumnitrat, der indgår i fremstillingen af industrielle sprængstoffer.
- (26) De franske myndigheder har behandlet disse gødnings typer ud fra to forskellige synsvinkler: dels ud fra deres teoretiske og faktiske overensstemmelse med de i fællesskabsretten fastsatte karakteristika med henblik på at fastslå, hvorvidt denne NK-blandingsgødning opfylder kravene for anvendelse af betegnelsen »EF-gødning«, dels ud fra deres eventuelle risici, herunder ved hjælp af analyser af prøver, udtaget af importerede partier, foretaget af generaldirektoratet for konkurrence, forbrug og bekæmpelse af svig (Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes — DGCCRF) ⁽¹¹⁾.
- (27) De franske myndigheder har på grundlag af resultaterne af disse analyser ⁽¹²⁾ stillet spørgsmålstegn ved, hvorvidt anvendelsen af betegnelsen »EF-gødning 32-0-5« til markedsføring af disse produkter er berettiget. Hvad angår den såkaldte »EF-gødning 33-0-5«, som er den betegnelse, der anvendes for visse importerede partier NK-gødning, mener de franske myndigheder, at deres faktiske nitrogenindhold aldrig kan svare til det deklarerede indhold, fordi gødningens mindsteindhold af nitrogen — selv med en tolerance på $\pm 1,1\%$, der i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 76/116/EØF, ikke kan anvendes systematisk — skal være på 35,449 %. De franske myndigheder konkluderer derfor, at disse produkter ikke svarer til det deklarerede indhold af næringsstoffer.
- (28) De franske myndigheder har på grundlag af denne konstatering undersøgt de eventuelle risici ved denne NK-gødning: »Ud over de afvigelser, der er konstateret mellem det deklarerede indhold af næringsstoffer og det faktiske indhold, skal der tages højde for den risiko, som disse produkter kan udgøre, særlig risikoen for miljøet og for arbejdsmiljøet, hvilket er et aspekt, der på ingen måde behandles i direktiv 76/116/EØF. Det er således — efter katastrofen i Toulouse og fordi der til ammoniumnitratet tilsættes kaliumchlorid — spørgsmålet, om et sådan produkt ikke er farligt« ⁽¹³⁾.
- (29) NK-gødning kan i henhold til de franske myndigheder have svage eksplosive egenskaber svarende til visse rene nitrogengødninger, idet en sådan risiko kun opstår ved gødning med et forholdsvist højt indhold af ammoniumnitrat ⁽¹⁴⁾. Da denne NK-gødning har et stort ammoniumnitratindhold, mener de franske myndigheder, »at den er forbundet med en eksplosionsfare, der, selvom den er beskeden, er så meget mere reel, som kaliummet er til stede i form af kaliumchlorid« ⁽¹⁵⁾.
- (30) De franske myndigheder henviser i denne henseende til,
- at det er dokumenteret, at chlor er et stof, der fremmer dekomponering af ammoniumnitrat, hvilket forklarer, hvorfor chlorindholdet i ren nitrogenholdig ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, begrænses til 0,02 vægtprocent i henhold til afsnit 5 i bilag I til direktiv 80/876/EØF
 - at udvalget vedrørende sprængstoffer (commission des substances explosives) ⁽¹⁶⁾, der i 2001 behandlede dette spørgsmål, har udstedt en anbefaling ⁽¹⁷⁾, hvor det beskriver »NK-gødning med over 90 % ammoniumnitrat, det vil sige et samlet nitrogenindhold på over 28 % med et højt chlorindhold i form af kaliumchlorid som et »lejlighedsvist sprængstof« (»explosif occasionnel«) ⁽¹⁸⁾
 - at der ved blandinger af kaliumchlorid og ammoniumnitrat i disse sammensætningsforhold kan opstå en opvarmning, der generelt ikke påvirker sikkerheden ⁽¹⁹⁾
 - at chlor, der fungerer som katalysator, dog kan medføre en reaktion, som udløser en selvdekomponering, der med afgivelse af giftig røg udgør en risiko, der på grund af de betydelige mængder ammoniumnitrat i disse blandinger ikke bør negligeres ⁽²⁰⁾.

⁽¹¹⁾ Denne myndighed har bl.a. til opgave at sikre, at de produkter, som markedsføres, er i overensstemmelse med gældende lovgivning.

⁽¹²⁾ I 2000 og 2001 har DGCCRF således på sit laboratorium i Bordeaux analyseret 126 prøver af gødningen med betegnelsen »NK-gødning 32-0-5« (som er den betegnelse, der anvendes ved import af størstedelen af denne NK-gødning), og ud af disse 126 prøver var det kun 3 prøver, som under hensyntagen til de i direktiv 76/116/EØF fastsatte toleranceværdier havde det nitrogen- og kaliumindhold, som importøren havde deklareret. Det gennemsnitlige nitrogenindhold var på 29,94 % med et udsving på mellem 33 % og 24,10 % og en standardafvigelse på 1,413 %, og det gennemsnitlige kaliumindhold var på 7,24 % med et udsving på mellem 21,3 % og 3,3 % og en standardafvigelse på 2,714 %. Endelig havde 13 af disse 126 prøver et kaliumindhold under 5 %, som er det obligatoriske mindsteindhold for sammensat NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning«.

⁽¹³⁾ Jf. s. 8 i den franske begrundelse.

⁽¹⁴⁾ Jf. Louis Médard, *Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation*, 1979, s. 664. Jf. betragtning 34 i nærværende beslutning.

⁽¹⁵⁾ Jf. s. 8 i den franske begrundelse.

⁽¹⁶⁾ Dette udvalg vedrørende eksplosive stoffer, der blev nedsat ved dekret i 1961, består af repræsentanter fra forskellige berørte offentlige myndigheder og personer, der udpeges på grundlag af deres kompetence inden for eksplosive stoffer. Udvalget har bl.a. til opgave at udstede udtalelser eller anbefalinger om ethvert spørgsmål, som industriministeren stiller vedrørende eksplosive stoffer.

⁽¹⁷⁾ Anbefalingen fra udvalget vedrørende eksplosive stoffer er vedlagt som bilag til den franske begrundelse.

⁽¹⁸⁾ Jf. s. 9 i den franske begrundelse.

⁽¹⁹⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 665.

⁽²⁰⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 664.

Disse risici med hensyn til eksplosion og dekomponering forklarer i henhold til de franske myndigheder de sikkerhedsforanstaltninger, der træffes ved land- eller søtransport af NK-gødning, idet disse foranstaltninger er mere omfattende end for ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold.

(31) De franske myndigheder henviser i denne forbindelse til, at det i artikel 1, stk. 3, i direktiv 80/876/EØF om ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold bestemmes, at andre end de i stk. 2 omhandlede uorganiske tilsætningsstoffer og uvirksomme stoffer, der indgår i gødningssammensætningen, hverken må forøge varmfølsomheden eller detonationsevnen. Kaliumchlorid kan dog ifølge de franske myndigheder ikke betragtes som et uvirksomt stof i forhold til ammoniumnitrat, eftersom det er dokumenteret, at man ved at blande ammoniumnitrat og kaliumchlorid under visse betingelser kan opnå en exotermisk reaktion, der kan udløse en selvdekomponering. De franske myndigheder konkluderer, at »selvom disse produkter, der markedsføres i Frankrig, uden tvivl er EF-gødning, i det mindste når de opfylder kravene til anvendelse af denne betegnelse, har de dog som karakteristisk at være NK-gødning, det vil sige sammensat gødning, hvis indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat er på over 28 %, og hvis deklarerede chlorindhold er på 3,78 %«⁽²¹⁾.

(32) De franske myndigheder påpeger ligeledes, at denne NK-gødningens indhold af nitrogen afledt af ammonium er betydeligt større end det, der findes i den NK-gødning, som hidtil er blevet markedsført. Ifølge de franske myndigheder skal det manglende kendskab til disse gødningstyper, der ikke fandtes på tidspunktet for vedtagelsen af direktiv 76/116/EØF, anses til forsigtighed under hensyntagen til den erfaring, man har opnået siden 1950'erne, som er den periode, hvor de sammensatte gødningstyper indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat steg betydeligt. De franske myndigheder er derfor af den opfattelse, at »det er hensigtsmæssigt — eftersom disse rene gødningstyper chlorindhold skal være under 0,02 vægtprocent — at fastsætte samme øvre grænse for disse NK-gødningers chlorindhold«⁽²²⁾.

(33) De franske myndigheder har inden for rammerne af ovenstående procedure⁽²³⁾ indleveret en række supplerende bemærkninger til meddelelsen i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, som Kommissionen har taget behørigt hensyn til i sin vurdering. De franske myndigheder er af den opfattelse, at artikel L.255-1 i landbrugsloven (code rural), der blev indført ved lov nr. 79-595 af 13. juli 1979 om organisationen af kontrollen af næringsstoffer, giver dem mulighed for at forbyde markedsføringen af NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning«. De erkender, at direktiv 76/116/EØF uden tvivl indeholder harmoniseringsforanstaltninger vedrørende bl.a. sammensætning, mærkning, etikettering og

emballering af gødning. De franske myndigheder mener dog, at fællesskabsretten på nuværende tidspunkt ikke indeholder nogen bestemmelse om egensikkerheden i alle de sammensatte gødninger, der har betegnelsen »EF-gødning«. Det fremgår efter deres mening af visse reklamer⁽²⁴⁾, at disse NK-gødninger blot er »højdosis-ammonitrater«, hvortil der er tilsat det mindsteindhold af kaliumchlorid, der er nødvendigt med henblik på markedsføring under betegnelsen »NK-gødning«. De franske myndigheder påpeger, at hvis beslutningen om at forbyde primært er truffet ud fra et sikkerhedshensyn, bygger den subsidiært også på den kontrol, som myndighederne har foretaget⁽²⁵⁾, og som har givet dem anledning til at overveje, hvorvidt forbudet virkeligt vedrører EF-gødning. Forskellen mellem det deklarerede indhold og det faktiske indhold har fået de franske myndigheder til at stille spørgsmålstegn ved, hvorvidt disse gødninger opfylder de karakteristika, der er beskrevet i direktiv 76/116/EØF. De mener således, at disse gødninger ikke nødvendigvis behøver at være omfattet af bestemmelsen om fri bevægelighed, som er fastsat i artikel 7 i direktiv 76/116/EØF, blot fordi de bærer betegnelsen »EF-gødning«.

Nyt videnskabeligt belæg om miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet

(34) Ud over ovenstående argumenter har de franske myndigheder til støtte for deres anmodning fremlagt en række dokumenter, særlig kapitel 25 om ammoniumnitratgødning (»Les engrais à base de nitrate d'ammonium«) fra Louis Médards bog om »lejlighedsvis sprængstoffer« (Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation, 1979), og anbefalingen fra udvalget vedrørende sprængstoffer, uden dog at fremlægge yderligere videnskabelig dokumentation, der ligger til grund for denne anbefaling. De henviser ligeledes til de teorier, der blev verificeret i forbindelse med efterforskningen af eksplosionen af selskabet Grande Paroisses fabrik AZF i Toulouse, uden at fremlægge nogen dokumentation. De franske myndigheder har — ud over visse teoretiske beregninger i deres begrundelse — ikke fremlagt andre dokumenter eller oplysninger vedrørende risikoen i forbindelse med disse NK-gødninger.

(35) De franske myndigheder påpeger, at man indtil midten af 1950'erne ikke havde nogen egentlig erfaring med selvdekomponering, fordi den sammensatte gødning, der den gang blev markedsført, indeholdt langt mindre nitrogen, særlig i form af nitrogen afledt af ammoniumnitrat, end de gødningstyper, der efterfølgende er blevet bragt på markedet. De henviser til, at stigningen i indholdet af nitrogen afledt af ammoniumnitrat fra midten af 1950'erne i første omgang medførte meget spektakulære ulykker med dekomponering af sammensatte gødningstyper.

⁽²¹⁾ Jf. s. 14 i den franske begrundelse.

⁽²²⁾ Jf. s. 14 i den franske begrundelse.

⁽²³⁾ Jf. fodnote 8 i nærværende beslutning.

⁽²⁴⁾ Jf. betragtning 41 i nærværende beslutning, særlig fodnote 32.

⁽²⁵⁾ Jf. betragtning 27 i nærværende beslutning, særlig fodnote 12.

(36) Ifølge de franske myndigheder er der således »intet på nuværende tidspunkt, der gør det muligt at bekræfte, at disse nye NK-gødninger, der indeholder dels over 80 % ammoniumnitrat eller ammoniumnitratgødning med et højt nitrogenindhold, dels mindst 7,93 % kaliumchlorid, ikke kan være genstand for komplekse reaktioner, der kan medføre alvorlige ulykker«⁽²⁶⁾. De mener, at dette er så meget mere sandsynligt, som kaliumchlorid ikke er et inert stof i forhold til ammoniumnitrat, og at analyserne af gødningsprøverne har påvist betydelige forskelle mellem det deklarerede og det faktiske indhold af næringsstoffer.

(37) De franske myndigheder henviser ligeledes til, at der den 21. september 2001 skete en eksplosion på Grande Paroisse-fabrikken i Toulouse, der fremstillede teknisk ammoniumnitrat og ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, hvorved 30 personer, heraf 22 ansatte, blev dræbt, og der skete betydelige miljøska-der. »Denne eksplosion skete i en fabriks- hal, hvor der blev foretaget uhensigtsmæssige blandinger af produkter med et højt indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat. Det drejede sig dels om ammoniumnitrater, der ikke kunne markedsføres som ren gødning, fordi de ikke var i overensstemmelse hverken med specifikationerne i direktiv 80/876/EØF eller med den franske standard NF U 42-001, dels om tekniske ammoniumnitrater, der ikke var i overensstemmelse med kundens specifikationer«⁽²⁷⁾. De franske myndigheder bemærker, at der ikke langt fra ulykkesstedet lå en stor beholdning ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, der kun led materiel skade (poser revet itu og indhold spredt ud), idet selve produktet forblev intakt.

(38) De franske myndigheder oplyser, at man »endnu ikke kender årsagerne til eksplosionen, og at man endnu ikke definitivt har kunnet udelukke nogen af teorierne om disse årsager«⁽²⁸⁾. De præciserer, at en af teorierne om årsagerne til ulykken er, at der ved en fejl blev anbragt chlorholdigt affald i en fabriks- hal indeholdende ammoniumnitrat. De franske myndigheder finder det derfor »hensigtsmæssigt under henvisning til forsigtighedsprincippet at træffe foranstaltninger med henblik på at forhindre markedsføringen af NK-gødning, som er en blanding af betydelige mængder ammoniumnitrat eller ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold og stoffer, der øger ammoniumnitrats varmfølsomhed eller detonationsevne«⁽²⁹⁾. De understreger således, at kalium, selvom det måles i kaliumoxid, er til stede i form af et

salt, nemlig kaliumchlorid, og at man ved, at kaliumchlorid ikke er et inert stof i forhold til ammoniumnitrat.

Det specifikke ved problemet

(39) De franske myndigheder er af den opfattelse, at »det franske marked for ren ammoniumnitratgødning med højt nitratindhold på grund af sin størrelse er særligt karakteriseret i forhold til markederne i de øvrige EU-medlemslande. Det franske marked repræsenterer således 40 % af det samlede marked i EU for denne type gødning. Dette nationale marked er overvejende baseret på import, og importen fra tredjelande udgør 23,4 %«⁽³⁰⁾.

(40) De franske myndigheder har i de senere år konstateret en stigende import af forskellige former for NK-gødning med et deklareret indhold af nitrat afledt af ammoniumnitrat på over 28 % og med et deklareret kaliumindhold i form af kaliumchlorid, der måles i kaliumoxid, på 5 %. I henhold til de tal, som de franske myndigheder har oplyst, er der blevet importeret følgende mængder af denne type produkter: høsten 1997/98: 0 ton, for høsten 1998/99: 20 000 tons, for høsten 1999/2000: 40 000 tons, for høsten 2000/01: 88 000 tons, og at der alene for kalenderåret 2001 er ankommet 76 000 tons til de franske havne.

(41) De franske myndigheder gør opmærksom på, at disse NK-gødninger er dukket op på det franske marked kort efter indførelsen af antidumpingtolden på import af ammoniumnitrat⁽³¹⁾ med det formål at omgå denne told, hvilket også fremgår af reklamerne fra visse importører af ammoniumnitratgødning med oprindelse i Rusland⁽³²⁾. I henhold til de franske myndigheder betragter fagpressen⁽³³⁾, der afspejler markedet, i højere grad dette produkt som en variant af ren ammoniumnitratgødning med højt nitratindhold end som en sammensat NK-gødningstype⁽³⁴⁾.

5. Generelle oplysninger om eventuelle risici ved sammensat gødning med højt nitrogenindhold (NPK-gødning)

(42) Nedenstående oplysninger stammer fra kapitel 25 om ammoniumnitratgødning (Les engrais à base de nitrate d'ammonium) i Louis Médards bog om lejlighedsvis sprængstoffer (Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation, 1979), som er vedlagt begrundelsen i meddelelsen fra de franske myndigheder til støtte for deres anmodning om undtagelse⁽³⁵⁾.

⁽³⁰⁾ Jf. s. 3 i den franske begrundelse.

⁽³¹⁾ Jf. betragtning 24 i nærværende beslutning.

⁽³²⁾ De franske myndigheder har som bilag vedlagt en udskrift af et websted med reklame for WCIB — France Appro Fertilizer and Pesticide World Market, der bl.a. tilbyder: »NPK-gødningsblandinger med typebetegnelsen 32-00-05, på basis af ammoniumnitrat 34,5 %, hvortil der tilsættes fosfat (P) eller kalium (K) for at undgå at betale antidumpingtold«.

⁽³³⁾ De franske myndigheder henviser i denne henseende til følgende publikationer: »The FMB fertilizer Europe Report« af 16.2.2000, s. 2, »Fertilizer Europe« af 22.1.2001, s. 2, »FMB Consultants« af 11.1.2002, s. 2.

⁽³⁴⁾ Jf. s. 4 i den franske begrundelse.

⁽³⁵⁾ Dette værk sammenfatter de undersøgelser, der er foretaget på dette område. Det skal bemærkes, at forfatteren, Louis Médard, i sine kommentarer anvender udtrykket »NPK-gødning« i generisk betydning, det vil sige som en fællesbetegnelse for de forskellige typer sammensatte gødninger, idet NK-gødning udgør en underkategori af NPK-gødning.

⁽²⁶⁾ Jf. s. 15 i den franske begrundelse, hvor de franske myndigheder henviser til Louis Médard, op. cit., s. 666.

⁽²⁷⁾ Jf. s. 15 i den franske begrundelse.

⁽²⁸⁾ Jf. s. 15 i den franske begrundelse.

⁽²⁹⁾ Jf. s. 15-16 i den franske begrundelse.

- Arten af eventuelle risici ved NPK-gødning
- (43) I henhold til Louis Médard indeholder næsten alle NPK-gødninger i fast form ammoniumnitrat, og de kan hovedsagelig ud fra deres sammensætning og subsidiært ud fra deres struktur medføre følgende risici:
- Risikoen ved gødning med et forholdsvist højt ammoniumnitratindhold er, at det kan have svage eksplosive egenskaber svarende til visse rene nitrogengødningers egenskaber.
 - Der kan i visse NPK-gødninger, hvis de opnår en passende temperatur, opstå en dekomponering svarende til dekomponeringen af varme blandinger af NO_3NH_4 . Det drejer sig om en autokatalytisk reaktion, der efter at være indtrådt påvirker hele produktet. Chlorid fremmer dekomponeringen.
 - I mange gødningstyper, i hvis sammensætning indgår både ammoniumnitrat og en chlorid, kan der opstå en særlig form for forbrænding, hvis der til et punkt i massen tilføres en tilstrækkelig mængde varme. Denne forbrænding, der spredt sig meget langsomt fra startpunktet, kaldes selvdekomponering af gødning eller cigarforbrænding (combustion en cigares). Det er den katalytiske reaktion af chloridionerne i gødningen, der gør det nemt at starte denne dekomponering.
 - Der kan i visse gødningstyper opstå spontan opvarmning under oplagringen, ofte med en stigning på omkring 40 i forhold til den normale temperatur, og hvis temperaturen bliver tilstrækkelig høj, kan den forårsage dekomponering som anført i andet led ⁽³⁶⁾.

Spontan opvarmning af NPK-gødning

- (44) Denne spontane opvarmning på 20-30 kan bl.a. opstå på grund af tilstedeværelsen af organisk materiale, f.eks. når gødningen oplagres i store bunker på et område med forekomster af fosfat. Denne opvarmning af gødning indeholdende organisk materiale må ikke forveksles med den beskedne opvarmning på ca. 10, som kan observeres ved visse sammensatte gødningstyper, der ikke indeholder organisk materiale. Denne beskedne opvarmning er forårsaget af dannelsen af nye salte som følge af omfordelingen af anioner og kationer, og de medfører ingen risiko ⁽³⁷⁾.

Karakteristika ved »cigarforbrændingen« af NPK-gødning

- (45) De gødningstyper, hvor der eventuelt kan opstå »cigarforbrænding«, er NPK-gødning, der indeholder både chlorid og ammoniumnitrat (eller salte indeholdende nitrater og ammoniumioner, f.eks. $\text{KNO}_3\text{-NH}_4\text{Cl}$). Kalium er i øvrigt til stede i de fleste NPK-gødninger i form af kaliumchlorid, men et andet kaliumsalt, der opnås af kaliumchlorid og som ikke er tilstrækkeligt rent, tilføjer chloridioner. Det er tilstrækkeligt, at en gødning indeholder 0,5 % chlorid, for at den kan blive genstand for denne type dekomponering. Dekomponeringen fremmes, hvis der kan dannes en fast, voluminøs rest (skelet). Det er derfor, at gødning indeholdende dicalciumphosphat er mere udsat for »cigarforbrænding« end gødning, der indeholder ammoniumphosphat.

- (46) I gødninger, der danner en ikke-indesluttet masse, har »cigarforbrændingen« ved almindeligt atmosfærisk tryk følgende karakteristika:

- 1) »Cigarforbrændingen« starter efter en vis induktionsperiode som følge af en lokal opvarmning. Den temperatur, som er nødvendig for at udløse denne reaktion, afhænger af gødningstypen. Hvis varmekilden har en lav temperatur (120-160°), skal den påvirke gødningen i en længere periode på indtil flere timer for at få dekomponeringen til at sprede sig. Der skal som regel være en større gødningssmasse, som er genstand for opvarmning. Hvis opvarmningen er begrænset til en lille overflade, er den efterfølgende dekomponering ikke tilstrækkelig til, at den spreder sig ud over det opvarmede område.
- 2) »Cigarforbrændingen« af NPK-gødning kan have en udbredelseshastighed på 3-150 cm/h.
- 3) Dekomponeringsfrontens temperaturprofil (tykkelse på ca. 1 dm) er kendetegnet ved en forvarmingszone (ofte på 2-3 cm), hvor produktet opvarmes til 120-135, efterfulgt af en zone med hurtig temperaturstigning (mindst 100 pr. mm), der ender med en temperaturtop, hvorefter temperaturen falder langsomt.
- 4) Visse mikronæringsstoffer, særlig kobber, giver en bemærkelsesværdig katalytisk effekt ⁽³⁸⁾.
- 5) Gødningens kontaminering med svovl fremmer NPK-gødningens cigarforbrænding ⁽³⁹⁾.

Risici ved NPK-gødningernes forbrænding

- (47) Den hastighed, hvormed forbrændingen foregår i ikke-indesluttet tilstand i de NPK-gødninger, hvor dette fænomen kan forekomme, er meget lav (100-1 000 gange lavere end i almindelige pyrotekniske sammensætninger). Dette fænomen har således ingen

⁽³⁶⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 663-664.

⁽³⁷⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 664-665.

⁽³⁸⁾ De gødningstyper, hvor der uden tilstedeværelsen af kobber ikke kan opstå »cigarforbrænding«, kan med 0,01 til 0,03 % kobber sprede forbrændingen med en hastighed på 6-10 cm/h, og der kan i en gødningssmasse indeholdende 0,3 % kobber opstå hastigheder på 50-100 cm/h. Det er således spørgsmålet, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tilsætte kobber til andre NPK-gødninger end dem, der er næsten uden chlor. Jf. Louis Médard, op. cit., s. 669.

⁽³⁹⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 667-669.

mekaniske destruktive virkninger. Skaderne ved cigarforbrænding af NPK-gødninger skyldes især den temperatur, der opstår i produktet, idet denne temperatur tilstrækkelig til at forkulle træ. De gasser, der udløses, har ingen bemærkelsesværdig forbrændingsnærende evne, og de kan således ikke fremskynde ildens spredning ⁽⁴⁰⁾.

Forebyggelse af NPK-gødningernes dekomponering

- (48) I henhold til Louis Médard skal man ved oplagring af gødningen især sørge for at undgå de faktorer, der kan frembringe dekomponering. Han angiver således, at undersøgelsen af forskellige ulykker ⁽⁴¹⁾ har vist, at de vigtigste årsager til, at dekomponeringen starter, kan være en tændt glødelampe, der efterlades i kontakt med gødningen, en varm genstand, der kommer i kontakt med gødningen i forbindelse med en reparation med anvendelse af åben ild eller efter en sådan reparation, anvendelse af defekt elektrisk udstyr, hvor varme punkter er kommet i kontakt med gødningen, tilstedeværelsen af varme rørledninger i et lokale eller et lastrum på et skib, hvor gødningen er anbragt.
- (49) Man bør derfor både ved oplagring og transport sørge for, at ingen af ovennævnte opvarmningsårsager kan påvirke gødningen, og at brandbare materialer holdes i sikker afstand fra gødningen, idet det ikke er et spørgsmål om mængden af brandbart materiale, men om afstanden til dette. Man skal ligeledes undgå i nærheden af gødningen at anbringe stoffer, der kan medføre en farlig reaktion, eller stoffer med en ukendt sammensætning. Endelig må der under ingen omstændigheder anbringes sprængstoffer i nærheden af gødningen ⁽⁴²⁾.

II. PROCEDURE

- (50) Kommissionen fik den 19. juni 2002 ved skrivelse af 12. juni 2002 fra Frankrigs faste repræsentation ved EU meddelelse om, at Frankrig i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 5, havde til hensigt at indføre nationale bestemmelser om visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, der var mere vidtgående end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF.
- (51) De franske myndigheder har til dette formål meddelt et udkast til bekendtgørelse, der forbyder import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, sammen med et udkast til cirkulære om, at disse gødninger skal gøres inerte, og en begrundelse til støtte for deres anmodning om undtagelse.

⁽⁴⁰⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 673.

⁽⁴¹⁾ Louis Médard beskriver i sin bog de første ulykker, der har været forårsaget af en selvdekomponering af NPK-gødning, og han konkluderer, at disse ulykker viser, at »cigarforbrændingen«, der nemt udløses, kan opstå i mange forskellige typer NPK-gødning. Jf. Louis Médard, op. cit., s. 666-667.

⁽⁴²⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 674-675.

- (52) Ved skrivelse af 31. juli 2002 meddelte Kommissionen de franske myndigheder, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, og at seks måneders perioden for behandlingen af anmodningen i henhold til artikel 95, stk. 6, begyndte den 20. juni 2002, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (53) Ved skrivelse af 2. august 2002 informerede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Frankrigs anmodning. Kommissionen offentliggjorde ligeledes en meddelelse om anmodningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴³⁾ for at informere andre berørte parter om de nationale bestemmelser, som Frankrig havde til hensigt at indføre ⁽⁴⁴⁾.

III. RETLIG VURDERING

1. Vurdering af, om betingelserne for anvendelse af traktatens undtagelsesbestemmelse er opfyldt

- (54) Formålet med de franske myndigheders notifikation af 19. juni 2002 er at opnå tilladelse til at indføre nye nationale bestemmelser, der strider imod direktiv 76/116/EØF, som er en foranstaltning til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser med henblik på etablering og gennemførelse af det indre marked.
- (55) I EF-traktatens artikel 95, stk. 5, hedder det, at når en medlemsstat (...) efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.
- (56) Direktiv 76/116/EØF finder anvendelse på gødning med betegnelsen EF-gødning. Visse former for gødning, bl.a. organisk gødning, er fortsat omfattet af de nationale lovgivninger og ikke direktiv 76/116/EØF. Dette direktiv indfører en harmonisering på fællesskabsniveau af de regler for EF-gødning, der er fastsat i direktivets bilag I. EF-gødningerne i bilag I til direktiv 76/116/EØF er således udelukkende underlagt bestemmelserne i dette direktiv, herunder med hensyn til deres betegnelse, afgrænsning, sammensætning, mærkning og emballering, og de er dermed omfattet af bestemmelsen om fri bevægelighed, når de opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF. Det er kun ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, der for at blive markedsført som gødning desuden skal opfylde de supplerende fællesskabskrav i direktiv 80/876/EØF.

⁽⁴³⁾ EFT C 188 af 8.8.2002, s. 3.

⁽⁴⁴⁾ Frankrig har i mellemtiden indført de meddelte nationale bestemmelser i den nationale lovgivning, og dette uden at afvente Kommissionens vedtagelse af en beslutning om den franske anmodning om undtagelse. Kommissionen behandler dette forhold inden for rammerne af en særskilt procedure.

- (57) Når man sammenligner bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF med de notificerede nationale bestemmelser, fremgår det, at sidstnævnte er mere restriktive end direktivets bestemmelser på følgende punkter:
- 1) Det vil blive forbudt at importere, bringe i handelen eller markedsføre NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 % og et chlorindhold på over 0,02 %.
 - 2) NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 % og et chlorindhold på over 0,02 % skal øjeblikkeligt trækkes tilbage fra markedet.
- (58) Frankrig gav i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, Kommissionen meddelelse om den eksakte ordlyd af de bestemmelser, som er mere vidtgående end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, ledsaget af en forklaring af de elementer, der efter Frankrigs opfattelse berettiger indførelsen af disse bestemmelser.
- (59) Frankrigs notifikation med henblik på at få godkendt indførelsen af nationale bestemmelser, der fraviger bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, kan derfor antages til behandling med hjemmel i EF-traktatens artikel 95, stk. 5.

2. Vurdering af sagens omstændigheder

- (60) Kommissionen skal i henhold til EF-traktatens artikel 95 sikre sig, at alle betingelserne for, at en medlemsstat kan benytte de i denne artikel fastsatte undtagelsesmuligheder, er til stede.
- (61) Kommissionen skal navnlig undersøge, om de i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, anførte betingelser er opfyldt. Hvis en medlemsstat finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser, der fraviger en harmoniseringsforanstaltning, skal det i henhold til denne artikel være baseret på:
- a) nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet
 - b) et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.
- (62) I henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen det meddelte udkast til nationale bestemmelser, efter at have konstateret, om disse er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

2.1. Vurdering af Frankrigs holdning

- (63) Kommissionen ønsker indledningsvis at påpege, at de nationale bestemmelser, der er omfattet af EF-traktatens artikel 95, stk. 5, er de bestemmelser, der indfører supplerende krav af hensyn til miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som

viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.

- (64) Gennemgangen af de notificerede nationale bestemmelser og vurderingen af den begrundelse, som medlemsstaten anfører, foregår således med udgangspunkt i den harmoniseringsforanstaltning, som bestemmelserne er en undtagelse fra, i dette tilfælde bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF om NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning«, i det omfang at dette udkast til bekendtgørelse indeholder supplerende bestemmelser for markedsføring af NK-gødning med betegnelsen »EF-gødning« — herunder om deres sammensætning — f.eks. det maksimale nitrogen- og chlorindhold. Direktiv 76/116/EØF indeholder således ingen øvre grænseværdi for NK-gødningens nitrogen-, kalium- eller chlorindhold. For sidstnævnte stofs vedkommende nævnes det blot i bilag I, at angivelsen »chlorfattig« er knyttet til et størsteindhold på 2 % Cl, og at chlorindholdet kan anføres. Dette viser tydeligt, at NK-gødning kan have et chlorindhold på over 2 %. De notificerede nationale bestemmelser, der forbyder NK-gødning med et indhold af nitrogen afledt af ammoniumnitrat på over 28 vægtprocent og med en chlorindhold på over 0,02 %, er således mere vidtgående end fællesskabsbestemmelserne.
- (65) Det grundlæggende postulat er dermed, at de NK-gødninger, der er omfattet af udkastet til bekendtgørelse, skal opfylde kravene i direktiv 76/116/EØF, idet betegnelsen »EF-gødning« kun kan anvendes til gødning, der tilhører en af de gødningstyper, der er anført i bilag I, og som opfylder kravene i dette direktiv og i bilag I til III hertil. Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at betegnelsen »EF-gødning« kun anvendes for gødninger, som hører til en af de i bilag I anførte typer, og som opfylder de krav, der er fastsat i direktivet. Det fremgår i øvrigt udtrykkeligt af artikel 8 i direktiv 76/116/EØF, at medlemsstaterne skal foretage kontrol af EF-gødningens overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet⁽⁴⁵⁾. Kommissionen afviser således ikke, at medlemsstaterne har mulighed for at træffe foranstaltninger over for gødning, der ikke opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF. Kommissionen ønsker dog at påpege, at gødning med et samlet indhold af mikronæringsstoffer (N + K₂O) på over 18 vægtprocent, et nitrogenindhold på over 3 % og et kaliumindhold på over 5 % i overensstemmelse med direktiv 76/116/EØF svarer til definitionen af fællesskabsgødning kaldet »EF-NK-gødning«. De skal dermed være omfattet af bestemmelsen om fri bevægelighed, der er fastsat i artikel 7 i dette direktiv, såfremt de opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF.

⁽⁴⁵⁾ Jf. betragtning 7 i nærværende beslutning.

(66) Der bør også henvises til Domstolens faste retspraksis, hvorefter betingelserne for at anerkende en undtagelse fra fællesskabsrettens grundlæggende principper skal fortolkes indskrænkende. Eftersom den omhandlede bestemmelse indfører en undtagelse fra principperne om ensartet anvendelse af fællesskabsretten og det fælles marked, skal EF-traktatens artikel 95, stk. 5, ligesom alle andre undtagelsesbestemmelser fortolkes på en måde, hvorved det er umuligt at udvide bestemmelsen til at omfatte andre tilfælde end de deri klart definerede. Artikel 95 er netop udtryk for en sådan undtagelsesbestemmelse, hvorfor den skal fortolkes restriktivt, og hvorfor den kun kan finde anvendelse på meget strenge betingelser med hensyn til begrundelsen.

2.1.1. Bevisbyrde

(67) Det skal bemærkes, at Kommissionen, når den undersøger, om de påtænkte nationale bestemmelser, der er notificeret i henhold til artikel 95, stk. 5, er berettigede, i lyset af den tidsramme, der er fastsat i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, skal tage udgangspunkt i »de grunde«, som medlemsstaten anfører. Det betyder, at det i henhold til traktaten påhviler den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, at dokumentere, at disse foranstaltninger er berettigede. I betragtning af fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 95, navnlig den stramme frist til at træffe afgørelse, må Kommissionen i reglen nøjes med at undersøge, om de af medlemsstaten forelagte oplysninger er relevante, uden selv at forsøge at finde eventuelle begrundelser.

2.1.2. Nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for Frankrig, og som har vist sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen

(68) De franske myndigheder mener, at de anførte forklaringer ⁽⁴⁶⁾ viser, at »visse gødningstyper ikke tidligere er blevet markedsført i Frankrig, og at det franske marked er specifikt, hvorfor det drejer sig om et specifikt problem for Frankrig, der er opstået efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen ⁽⁴⁷⁾«.

⁽⁴⁶⁾ Forklaringerne vedrørende problemets specificitet, der fremgår af den franske begrundelse, er anført fuldt ud i betragtning 39-41 i nærværende beslutning.

⁽⁴⁷⁾ Jf. s. 14 i den franske begrundelse.

(69) De franske myndigheder henviser til, at det ikke præciseres i direktiv 76/116/EØF, i hvilken form kalium skal være tilsat NK-gødning, hvilket gør det muligt at anvende kaliumchlorid ⁽⁴⁸⁾. De lader desuden forstå, at disse NK-gødninger, der opnås ved mekanisk blanding af ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold (også kaldet »højdosism-ammonitrater«), hvortil der er tilsat kaliumchlorid, i højere grad skal betragtes som ren gødning og ikke sammensat EF-gødning. Det fremgår ganske vist ikke af direktiv 76/116/EØF, i hvilken form kalium tilsættes, hverken for NK-gødning eller for nogen af de sammensatte gødningstyper ⁽⁴⁹⁾. Det præciseres til gengæld, at sammensat gødning er et produkt, der er fremstillet ad kemisk vej eller ved blanding uden tilsætning af organiske næringsstoffer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse ⁽⁵⁰⁾. Direktiv 76/116/EØF finder dermed også anvendelse på sammensat gødning, der fremstilles ved mekanisk blanding. Louis Médard præciserer i øvrigt, at sammensat gødning ofte opnås ved at blande to eller tre rene gødninger ⁽⁵¹⁾. Kommissionen mener således, at de NK-gødninger, der er omfattet af de meddelte nationale foranstaltninger, skal betragtes som sammensatte EF-gødninger af NK-typen og er omfattet af fællesskabslovgivningen, når de opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF.

(70) De franske myndigheder henviser til størrelsen af det franske marked for ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold og til den del, der vedrører import fra tredjelande. De er således af den opfattelse, at forekomsten og udviklingen af importen af disse NK-gødninger udgør et nyt problem, der er specifikt for Frankrig. De gør gældende, at disse NK-ammoniumnitratgødninger med højt nitrogenindhold i fagpressen i højere grad betragtes som en form for ren gødning ⁽⁵²⁾ end som en sammensat gødning. Kommissionen finder, at tre avisartikler ikke er tilstrækkeligt til at give et korrekt billede af markedet. Det fremgår desuden af en gennemgang af disse avisartikler, at fagpressen — i modsætning til det, som de franske myndigheder anfører ⁽⁵³⁾ — sonderer mellem ren ammoniumnitratgødning (AN) og NK- eller NPK-gødning ⁽⁵⁴⁾. De faktorer, der karakteriserer det franske marked for ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, er derfor ikke kendetegnende for en specifik situation, der berettiger indførelsen af nationale undtagelsesbestemmelser for visse sammensatte gødningstyper, og det specifikke problem, som der henvises til, er udelukkende af økonomisk karakter og således ikke direkte knyttet til målsætningen med hensyn til miljøbeskyttelse og beskyttelse af arbejdsmiljøet.

⁽⁴⁸⁾ Jf. betragtning 23 i nærværende beslutning.

⁽⁴⁹⁾ Det skal bemærkes, at det heller ikke i direktiv 76/116/EØF præciseres, i hvilken form nitrogen eller fosfat skal tilføjes de sammensatte gødninger.

⁽⁵⁰⁾ Jf. betragtning 4 i nærværende beslutning.

⁽⁵¹⁾ Jf. Louis Médard, op. cit., s. 653.

⁽⁵²⁾ Jf. betragtning 41 i nærværende beslutning.

⁽⁵³⁾ Jf. betragtning 41 i nærværende beslutning.

⁽⁵⁴⁾ Det fremgår således af *The FMB fertilizer Europe Report* af 16.2.2000, s. 2, at »forhandlerne har importeret en vis mængde russiske 32-0-5-blandinger, men at de franske toldmyndigheder foretager en meget streng kontrol, eftersom produkter med mindre end 5 % K₂O betragtes som rene nitrogenholdige gødninger (AN) og derfor er underlagt antidumpingtold«. Til gengæld fremgår det af *Fertilizer Europe* af 22.1.2001, s. 2, at »(...) i Muuga har MV Aleksey Afanasjev afsluttet lastningen af 1 604 tons ammoniumnitrat (AN) i store sække og 1 403 tons NK-gødning 32-0-5 i store sække«.

- (71) Hertil kommer, at selvom det er korrekt, at markedsføringen af denne type NK-gødning er et nyt fænomen, der er opstået efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, er den ikke begrænset til det franske marked alene. Frankrig har ikke påvist, at denne gødning udelukkende har været beregnet til det franske marked. Det er ikke muligt på grundlag af oplysningerne fra de franske myndigheder at konstatere, at der foreligger en situation, der som følge af markedsføringen af disse NK-gødninger er specifik for Frankrig. Der gives ingen oplysninger om, hvorvidt dette fænomen eksisterer — og i givet fald omfanget heraf — i de øvrige medlemsstater, hvilket vil være nødvendigt for at vurdere, om det drejer sig om et problem, der er specifikt for Frankrig. Hvad angår de eventuelle risici, der er forbundet med disse gødnings typer, og som de franske myndigheder henviser til som begrundelse for deres nationale bestemmelser⁽⁵⁵⁾, må det konstateres, at problemerne i forbindelse med transport og oplagring af disse gødnings typer er et fælles problem for alle medlemsstater, således at situationen i Frankrig ikke er en specifik situation, der berettiger nationale undtagelsesbestemmelser.
- (72) Indførelsen af en national bestemmelse, der er mere vidtgående end fællesskabslovgivningen, skal begrundes ud fra nye videnskabelige data vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljø, idet sidstnævnte aspekt kun omfatter ikke-økonomiske hensyn vedrørende arbejdernes sikkerhed, helbred og hygiejne.
- (73) Det skal ud fra den videnskabelige udvikling vurderes, hvorvidt der er tale om nyt videnskabeligt belæg. Formålet med EF-traktatens artikel 95, stk. 5, er at gøre det muligt på grundlag af nyt videnskabeligt belæg at løse et problem, der er specifikt for en medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af en harmoniseringsforanstaltning.
- (74) Det påhviler således den medlemsstat, der anmoder om en undtagelse, at fremlægge det nye videnskabelige belæg, herunder en risikovurdering med hensyn til miljøet eller arbejdsmiljøet, videnskabelige oplysninger eller undersøgelser eller anden igangværende forskning under hensyntagen til virkningerne af de fællesskabsforanstaltninger, der allerede er vedtaget.
- (75) Det må i denne henseende konstateres, at den dokumentation og de argumenter, der fremføres af de franske myndigheder til støtte for deres anmodning om undtagelse, ikke kan betragtes som nyt videnskabeligt belæg i den i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, anvendte betydning.
- (76) Det fremgår således tydeligt af ovenstående⁽⁵⁶⁾, særlig uddragene af Louis Médards bog, der er vedlagt den franske notifikation, at selvom markedsføringen af NK-gødning med højt nitrogenindhold ganske vist er et relativt nyt fænomen i Frankrig, havde man til gengæld allerede inden vedtagelsen af direktiv 76/116/EØF kendskab til risiciene forbundet med denne type gødning med højt nitrogenindhold, særlig deres svage eksplosive egenskaber og fænomenet med selvdekomponering, hvilket de franske myndigheder i øvrigt også erkender⁽⁵⁷⁾. I henhold til denne faglitteratur kan de forskellige typer NPK-gødning indeholdende samtidig chlorid og ammoniumnitrat, det vil sige både NK-gødning og NPK- eller NP-gødning, desuden være genstand for selvdekomponering⁽⁵⁸⁾. Man har ligeledes i længere tid haft kendskab til forebyggende foranstaltninger, idet det vigtigste ved oplagring af disse produkter er at undgå alle de faktorer, der kan udløse dekomponering⁽⁵⁹⁾.
- (77) Hvad angår anbefalingen fra udvalget vedrørende sprængstoffer, som Frankrig henviser til, har dette udvalg på sine møder den 23. januar og 28. marts 2001 behandlet spørgsmålet om den potentielle risiko ved NK-gødning (nitrogen-kalium) indeholdende mere end 90 % ammoniumnitrat, det vil sige et samlet nitrogenindhold på over 31,5 %, med et højt indhold af chlorid i form af kaliumchlorid. Dette udvalg har i sin anbefaling ønsket »at gøre de kompetente myndigheder opmærksom på denne type blanding, der — selvom den ikke kan betragtes som et sprængstof i ordets almindelige betydning — kan have karakter af et »lejlighedsvist sprængstof«⁽⁶⁰⁾. I modsætning til, hvad de franske myndigheder hævder⁽⁶¹⁾, betragter udvalget vedrørende sprængstoffer således ikke NK-gødning indeholdende over 90 % ammoniumnitrat som et »lejlighedsvist sprængstof«, men det har blot bekræftet, at det har karakter af et »lejlighedsvist sprængstof«. Det skal imidlertid bemærkes, at denne konstatering ikke bibringer noget nyt element⁽⁶²⁾, og at der ikke er fremlagt noget nyt videnskabeligt belæg til støtte for denne konklusion.

⁽⁵⁶⁾ Jf. afsnit 5 i del I i nærværende beslutning.

⁽⁵⁷⁾ Jf. betragtning 35 i nærværende beslutning.

⁽⁵⁸⁾ Jf. bl.a. betragtning 45 i nærværende beslutning. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de produkter, der i blanding med ammoniumnitrat kan medføre en spontan reaktion, er nitrit i tilstrækkelig koncentreret form eller produkter som gammelt træ, der er gennemvædet af ammoniumnitrat, savsmuld eller findelt metal, der er fuldstændig blandet med ammoniumnitrat. Andre produkter, som f.eks. chloridioner, er blot sensibiliserende stoffer, det vil sige, at de nedsætter dekomponeringstemperaturen og/eller det energiniveau, hvor processen starter, men at de ikke udløser denne dekomponering. Disse sensibiliserende stoffer kan under ingen omstændigheder starte dekomponeringen.

⁽⁵⁹⁾ Jf. betragtning 48 i nærværende beslutning.

⁽⁶⁰⁾ Jf. betragtning 34 i nærværende beslutning.

⁽⁶¹⁾ Jf. betragtning 30, andet led, i nærværende beslutning.

⁽⁶²⁾ Louis Médard henviser således allerede til dette fænomen i sit resumé i forbindelse med beskrivelsen af eventuelle risici ved NPK-gødning. Han præciserer, at »denne gødning kan have svage eksplosive egenskaber svarende til de egenskaber, der kendetegner visse rene nitrogenholdige gødninger. En sådan risiko er kun til stede ved gødning med et relativt højt ammoniumnitratindhold«. Jf. Louis Médard, op. cit., s. 664.

⁽⁵⁵⁾ Jf. bl.a. betragtning 4 og 7 i det notificerede udkast til bekendtgørelse, hvor det præciseres:

»at chlor, under upassende oplagrings- eller transportforhold, herunder forhold, der fremmer fugtdannelse, kan reagere med ammoniumnitrat og skabe en temperatur i trichlorerede nitrogenforbindelser med potentielle eksplosive egenskaber«, »og at disse blandingsgødninger importeres og markedsføres i øjeblikket uden særlige beskyttelsesforanstaltninger, herunder med hensyn til transport og oplagring«.

(78) Kommissionen er af den opfattelse, at de franske myndigheder har ekstrapoleret konklusionerne fra udvalget vedrørende sprængstoffer. Udvalget vedrørende sprængstoffer har således anbefalet, »at man skal være særlig omhyggelig med at udarbejde en passende klassificering af NK-gødninger (nitrogen-kalium) indeholdende mere end 90 % ammoniumnitrat, det vil sige et samlet nitrogenindhold over 31,5 % med et højt chloridindhold i form af kaliumchlorid, med henblik på transport af disse gødninger, og at reglerne for transport af disse håndhæves strengt«⁽⁶³⁾. Udvalget har ønsket, »at den ansvarlige for importen eller markedsføringen af et sådant produkt forud for enhver import eller markedsføring skal være forpligtet til at foretage analyser af prøver, som er udtaget af produktet, for således at sikre sig, at produktet opfylder de gældende bestemmelser. Især skal en analyse foretages af et anerkendt laboratorium, som er etableret i Den Europæiske Union, sikre, at de prøver, som kort forinden er udtaget af produktet, har bestået detonerbarhedsprøven som beskrevet i direktiv 87/94/EØF af 8. december 1986 som ændret ved direktiv 88/126/EØF af 22. december 1987«⁽⁶⁴⁾. Udvalgets anbefalinger vedrører således kun de NK-gødninger, der har et indhold på mere end 31,5 % og ikke 28 %. Udvalget vedrørende sprængstoffer har desuden blot anbefalet at sikre en passende klassificering af disse gødninger med henblik på deres transport og at kontrollere, at de er i streng overensstemmelse med de gældende regler, herunder ved at udsætte dem for en detonerbarhedsprøve som beskrevet i direktiv 87/94/EØF. Det skal bemærkes, at direktiv 76/116/EØF ikke kræver denne prøve, idet detonerbarhedsprøven indtil videre i henhold til direktiv 80/876/EØF kun kræves for ren gødning med højt ammoniumnitratindhold.

(79) Det nye videnskabelige belæg, der kræves i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, skal desuden vedrøre miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet. De franske myndigheder har dog i det foreliggende tilfælde ikke fremlagt nogen nye videnskabelige elementer, der specifikt vedrører beskyttelsen af miljøet eller arbejdsmiljøet. Gennemgangen af betragtningerne i udkastet til bekendtgørelse⁽⁶⁵⁾, der er ment som en nærmere redegørelse for begrundelserne for de notificerede bestemmelser, viser i øvrigt, at der ikke er fastsat noget med hensyn til kravene til miljøbeskyttelse og/eller beskyttelse af arbejdsmiljøet. Især i betragtning 4 og 7⁽⁶⁶⁾ insisteres der på, at disse blandingsgødninger i øjeblikket importeres og markedsføres uden særlige beskyttelsesforanstaltninger, herunder med hensyn til transport og

oplagring. Disse faktiske forhold skulle dermed medføre en alvorlig og overhængende fare. Disse bekymringer synes således mere at vedrøre transporten og oplagringen af disse gødninger end beskyttelsen af miljøet og arbejdsmiljøet. Det skal i denne henseende bemærkes, at de franske myndigheder ikke har påvist en direkte sammenhæng mellem på den ene side transport og oplagring og på den anden side miljøbeskyttelse og beskyttelse af arbejdsmiljøet. Kommissionen mener derfor, at disse foranstaltninger vedrørende transport og oplagring af gødning, som Frankrig ønsker at træffe, ikke specifikt kan sidestilles med beskyttelsen af miljøet eller arbejdsmiljøet i den i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, anvendte betydning.

(80) Det viser sig, at det eneste videnskabelige belæg, Frankrig fremsætter som støtte for sin anmodning om undtagelse, herunder vedrørende eventuelle risici ved NK-gødning, består af uddrag af Louis Médards bog af 1979, som er en syntese af det arbejde, der er foretaget på området.

(81) Det kan derfor konkluderes, at de notificerede nationale bestemmelser ikke synes at være berettigede, idet Frankrig ikke på grundlag af nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet har kunnet påvise, at der forefindes et specifikt problem, der har vist sig efter vedtagelsen af direktiv 76/116/EØF, således som det kræves i EF-traktatens artikel 95, stk. 5.

(82) Hvad angår argumenterne, der bygger på ulykken i Toulouse⁽⁶⁷⁾, og som i henhold til de franske myndigheder berettiger anvendelsen af forsigtighedsprincippet, ønsker Kommissionen at henvise til, at »anvendelsen af forsigtighedsprincippet forudsætter, at man har identificeret mulige farlige følger af et fænomen, et produkt eller en proces, og at det ikke er muligt at udarbejde en videnskabelig risikobedømmelse og dermed definere risikoen med tilstrækkelig stor sikkerhed«⁽⁶⁸⁾. En medlemsstat skal for at kunne anvende forsigtighedsprincippet fremlægge nye oplysninger, der skaber tvivl med hensyn til, hvorvidt sundheden eller miljøet er effektivt beskyttet, og som i overensstemmelse med de almindelige bevisbyreregler udgør tungtvejende og afgørende indicier, som uden at kunne udelukke den videnskabelige usikkerhed berettiger en forsigtighedsforanstaltning. Det følger desuden af forsigtighedsprincippet, således som det er fortolket af Fællesskabets retsinstanser⁽⁶⁹⁾, at en præventiv foranstaltning kun må træffes, såfremt risikoen, uden at dens reelle karakter og omfang er blevet »fuldt ud« påvist ved hjælp af afgørende videnskabelige bevisdata, dog forekommer tilstrækkeligt dokumenteret på grundlag af de videnskabelige data, der er til rådighed på det tidspunkt, hvor denne foranstaltning træffes. En præventiv foranstaltning kan ikke gyldigt begrundes med en rent hypotetisk betragtning af risikoen, der bygger på rene formodninger, som endnu ikke er videnskabeligt verificeret. Forsigtighedsprincippet kan følgelig kun finde anvendelse i risikosituationer, især risiko for menneskers sundhed og miljøet, hvor risikoen, uden at den bygger på rene hypoteser, der ikke er videnskabeligt verificeret, endnu ikke har kunnet påvises fuldt ud.

⁽⁶³⁾ Jf. betragtning 34 i nærværende beslutning.

⁽⁶⁴⁾ Jf. betragtning 34 i nærværende beslutning.

⁽⁶⁵⁾ Udkast til bekendtgørelse notificeret til Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5.

⁽⁶⁶⁾ Jf. betragtning 71 i nærværende beslutning, særlig fodnote 55.

⁽⁶⁷⁾ Jf. betragtning 37 og 38 i nærværende beslutning.

⁽⁶⁸⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen om forsigtighedsprincippet, KOM(2000) 1 endelig udg. af 2.2.2000.

⁽⁶⁹⁾ Jf. bl.a. domme af Retten i Første Instans af 11.9.2002 i sag T-13/99 og T-70/99.

(83) For det første — og som de franske myndigheder selv erkender ⁽⁷⁰⁾ — var produkterne, som det drejede sig om ved eksplosionen i Toulouse, ren ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold, der ikke opfyldte kravene i direktiv 80/876/EØF, eller teknisk ammoniumnitratgødning, hvis eksplosive egenskaber er velkendte, og ikke gødning af NK-typen i overensstemmelse med kravene i direktiv 76/116/EØF. Det kan således ikke konkluderes, at der er en sammenhæng mellem disse EF-gødninger og ulykken. Endvidere oplyser de franske myndigheder, at man endnu ikke kender årsagerne til eksplosionen, og at man endnu ikke definitivt har kunnet udelukke nogen af teorierne i denne henseende ⁽⁷¹⁾. Endelig erkender de franske myndigheder, at hypotesen om chlorprodukternes eventuelle rolle i forbindelse med eksplosionen i Toulouse bygger på den fejlagtige tilførelse af chlorholdigt affald i en fabrikshal indeholdende ammoniumnitrat og ikke på tilstedeværelsen af chlor i form af kaliumchlorid i gødningens sammensætning ⁽⁷²⁾. Kommissionen er af den opfattelse, at de fremførte påstande er for generelle og uden grundlag. De kan end ikke betragtes som videnskabelige. Kommissionen mener derfor ikke i den foreliggende sag, at forsigtighedsprincippet kan begrundes.

(84) Under alle omstændigheder ønsker Kommissionen at påpege, at såfremt det anses for nødvendigt at træffe foranstaltninger, skal foranstaltninger, der bygger på forsigtighedsprincippet, være begrundet i forhold til det tilstræbte beskyttelsesniveau. Kommissionen ønsker at henvise til, at gødningslovgivningen i øjeblikket er genstand for drøftelser i forbindelse med konsolideringen ⁽⁷³⁾. Nærværende beslutning er truffet under hensyntagen til den nye markedssituation, herunder ved også at lade sammensat ammoniumnitratgødning med højt nitrogenindhold være omfattet af detonerbarhedsprøven. Kommissionen mener således på grundlag af disse betragtninger, at det kun var muligt at opfylde det franske behov ved eventuelt at indføre en bestemmelse om, at der forud for markedsføringen af NK-gødningen skulle foretages en detonerbarhedsprøve. De notificerede nationale bestemmelser, der ud over et forbud mod import og markedsføring af visse NK-gødninger indeholder en forpligtelse til på indehavernes ansvar og regning at trække disse gødninger tilbage fra markedet, synes ikke at være begrundede under hensyn til de eventuelle risici, der henvises til i forbindelse med disse gødningstyper, når de er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og svarer til definitionen af EF-gødning.

⁽⁷⁰⁾ Jf. betragtning 37 i nærværende beslutning.

⁽⁷¹⁾ Jf. betragtning 38 i nærværende beslutning.

⁽⁷²⁾ Jf. betragtning 38 i nærværende beslutning. Der skal desuden i denne henseende henvises til rapporten fra det interne undersøgelsesudvalg vedrørende eksplosionen, der fandt sted den 21. september 2001 i Grande Paroisse-fabrikken i Toulouse — statusrapport af 18. marts 2002 (Rapport de la commission d'enquête interne sur l'explosion survenue le 21 septembre 2001 à l'usine Grande Paroisse de Toulouse — Point de la situation des travaux en cours à la date du 18 mars 2002).

⁽⁷³⁾ Jf. afsnit 2 i del I i nærværende beslutning.

2.1.3. Resumé

(85) For at indføre nationale bestemmelser, der fraviger fællesskabsharmoniseringen, skal tre betingelser i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 5, være opfyldt: De nationale undtagelsesbestemmelser skal være baseret på nyt videnskabeligt belæg i de pågældende sektorer, der skal forefindes et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og dette problem skal være opstået efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.

(86) Efter at have behandlet de videnskabelige elementer i lyset af den franske anmodning finder Kommissionen, at Frankrig i det foreliggende tilfælde ikke på grundlag af nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet har påvist, at der på dets territorium findes et specifikt problem, der er opstået efter vedtagelsen af direktiv 76/116/EØF om gødning, der kræver indførelse af de notificerede nationale bestemmelser. Kommissionen finder desuden, at anvendelsen af forsigtighedsprincippet, som Frankrig påberåber sig, ikke kan berettige de notificerede nationale bestemmelser, der fraviger direktiv 76/116/EØF.

(87) Frankrigs anmodning med henblik på indførelse af nationale bestemmelser om forbud mod import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold på sit territorium opfylder derfor ikke alle de krav, der er fastsat i EF-traktatens artikel 95, stk. 5.

2.2. Ingen vilkårlig forskelsbehandling, skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne eller hindring for det indre markeds funktion

(88) I henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen de pågældende nationale bestemmelser, efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

(89) Eftersom Frankrigs anmodning ikke opfylder de grundlæggende betingelser i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, (se afsnit 2.1 i del III i nærværende beslutning), behøver Kommissionen ikke at konstatere, om de notificerede nationale bestemmelser er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

IV. KONKLUSION

(90) Kommissionen finder på grundlag af de elementer, som den har haft til rådighed med henblik på at vurdere, hvorvidt begrundelserne til støtte for de notificerede nationale bestemmelser var berettigede, og i lyset af ovenstående betragtninger, at Frankrigs anmodning af 19. juni 2002 om indførelse af nationale bestemmelser, der fraviger direktiv 76/116/EØF for så vidt angår

import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, der svarer til definitionen af EF-gødning og opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF,

— kan antages til behandling

— ikke opfylder samtlige betingelser i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, idet Frankrig ikke har fremlagt noget nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et specifikt problem i denne medlemsstat.

- (91) Kommissionen finder derfor, at de nationale bestemmelser, som den har fået notificeret, ikke kan godkendes i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 6 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De nationale bestemmelser om begrænsning af import og markedsføring af visse chlorholdige NK-gødninger med højt nitrogenindhold, der svarer til definitionen af EF-gødning og opfylder kravene i direktiv 76/116/EØF, som Den Franske Republik har notificeret i medfør af EF-traktatens artikel 95, stk. 5, forkastes herved.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen